

ANNUAL
SCRIPTION
₹ 12/-

सारस्वत वाणी

प्रकाशन:
संयुक्त गौड सारस्वत सभा, कालिकत

खंड 34 | अंक 6 | (केवळ अंगा खातीर) | जून 1, 2012

SARASWATH VANI

Published By
SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA, CALICUT

ॐ

श्री महालसा नारायणी प्रसन्ना:

Saraswath Vani

Published by

SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA

SOORAJ JEWELLERS,

KAMMATH LANE, CALICUT - 673 001, PH : 2701420

Reg. No. 16 / 1974

संपादक :

के. सुरेन्द्र राव

सूरज ज्वेलर्स, कामत लेन, कालिकत - 1.

उप संपादक :

डि. शांताराम नायक

वांगडी:

डॉ. बालगोपाल टि.एस.प्रभु

जि.संतोष पै

एम. राम मोहन कम्मत

डॉ. आशा जयकुमार

अधिकाराक लागून वांगडी :

जे. रमेश कम्मत (अद्यक्ष)

यु. गोकूलदास मल्लर (कार्यदर्शी)

खंड 34 | अंक 6 | (केवळ अंगा खातीर) | जूण 1, 2012

Cover Photo : G S B SEVA MANDAL,MUMBAI

मांडावळ

ATTENTION PLEASE

Materials, News items intended for publication in the Saraswath Vani should be send in writing to the following address:

K. SURENDRA RAO
Editor, Saraswath Vani
Sooraj Jewellers
Kamath Lane
CALICUT - 673 001
e-mail: saraswathvani@gmail.com

വേദമന്ത്രം

പുരുഷ സൂക്തം 2

പുരുഷ ഏവേദം സർവം
യൽ ഭൂതം യച്ച ഭവ്യം
ഉതാമൃതത്വ സ്യേ ശാനോ
യ ദന്നേനാതി രോഹിതി

- ഋഗ്വേദം,അഷ്ടകം 8, അദ്ധ്യായം 4,വർഗം 17-19

നാരായണ (പുരുഷ) ഋഷിയുടെ പുരുഷ സൂക്തത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകം. ലോകസൃഷ്ടിയുടെ കാരണസ്വരൂപനായ വിരാട് പുരുഷന്റെ വിവരണം തുടരുന്നു.

ഈ കാണുന്നതും, കഴിഞ്ഞുപോയതും, ഇനിവരാൻ പോകുന്നതും എല്ലാത്തിന്റേയും കാരണഭൂതൻ ഈ വിരാട് രൂപിയായ പുരുഷനാണ്. എല്ലാം നിലനിർത്തുന്ന അന്നത്തിന്റെയും ജനനമരണങ്ങൾക്കതീതമായ അനശ്വരത്തിന്റേയും കാരണസ്വരൂപിയും സ്വാമിയും വിരാട് പുരുഷൻതന്നെ.

സുഭാഷിതം

അനിർലോഡിത കാര്യസ്യ
വാഗ്ജാലം വാഗ്മിനോ വൃഥാ
നിമിത്താദപരാദ്ധേഷോർ
ദ്ധാനുഷ്ക സ്യേവ വത്ഗിതം

- ശിശുപാലവധം

ഉന്നത്തിൽ അമ്പെയ്യാൻ കഴിയാത്ത വില്ലാളിയുടെ ശരപ്രയോഗം എന്നതുപോലെ, പറയേണ്ട കാര്യം വ്യക്തമായി നിരൂപിച്ചുറക്കാത്ത വാഗ്മിയുടെ വാക്പാടവം വെറുതെയാണ്.

PRESIDENT'S PAGE

TIME TO CHEER AGAIN

Tenth and twelveth class results have come and sons and daughters of our members have shown their merit by scoring high marks this year also. Congratulations to all the achievers, keep up your spirits and march ahead. I am sure their parents will guide them to select suitable subjects for pursuing higher studies. Let there be more doctors, engineers and chartered accountants from our community. But can't we also have civil servants, teachers and businessmen amongst us in the future? why not politicians and Social activists? Parents may think in this direction also and leave the decision to their children according to their flair, aptitude and aspirations. Yes, everybodys aim must be to aquire the the required qualification and skill to earn their lively hood. Apart from this, everyone has got a duty to perform ie. service to fellow beings in the family, community, society and humanity as a whole. Boys and girls will be entering their adulthood now and it is also the time when they get fascinated by the tempting world around them. Parents have a very crucial role to play at this stage. Guide them in the right direction and help them to become good individuals and hunan beings. I am eager to give an example of how one can be of service to the society while pursuing a normal family and professional life. Recently I attended a function organised by Kashyapa Veda Research Foundation. I was delighted to see dear Vivek, son of Sri. S.D. Shenoy presiding over the meeting attended by distinguished persons.The foundation is engaged in the noble work of spreading the teachings from the four vedas among people irrespective of their caste and gender. People are taught to reform themselves by leading a virtuous life. Dear Vivek is fully dedicated to the cause and his service is invaluable to the society. This young boy has set an example to the younger ones amongst us. Best wishes to all.

J. Ramesh Kamath

Cover Story

G S B SEVA MANDAL: THE PRIDE OF GSBs IN MUMBAI

G S B Seva Mandal is a Charitable Trust, registered in India under the Bombay Public Trust Act, 1950, in the year 1951. The Trust is renowned for its Charitable and Social activities. The Trust was founded with a very restricted social objective of helping people of the G S B community during funeral ceremonies.

Some of these community members with zeal for social service came together to help people from the community during funeral service, by helping them in their time of grief. To cater to the spiritual needs of the society was yet another activity taken up by the Mandal and the Trust celebrates Shree Ganeshotsav festival at Shree Sukriteendra Nagar, Cosmopolitan Sports Club Grounds, Kings Circle, Mumbai. It is believed that Lord Ganesha, who is widely worshipped as the god of wisdom, prosperity and good fortune and traditionally invoked at the beginning of any new venture or at the start of travel, bestows his presence on earth for all his devotees during the period of this festival. It is also the day Lord Shiva declared his son Ganesha as superior to all the gods.

The Ganeshotsava conducted by GSB Seva Mandal is unparalleled in the world and are renowned for its pomp and grandeur, as well as the serene spiritual atmosphere in which various ceremonies like Pooja, Havanas are offered to the Lord. Thousands of devotees throng at the Holy venue for the "Darshan" of the Lord and receive the Holy Prasad. The Ganeshotsav celebrations are conducted with

immense help from devotees and volunteers, who contribute through their physical efforts and donations.

Seva Mandal also conducts various philanthropic activities like providing educational assistance and financial assistance to needy individuals, based on merits of the case.

Because of their business acumen and enterprise the community members could establish themselves and succeed not only in the business field but in all other avenues, and could prosper very much. So, as a mark of gratitude to the great metropolis, they conceptualized an educational aid project to cater to the educational needs of the masses of the city, and thus repay the debt they owe to the city. They have also identified the land for the project, on the outskirts of Mumbai.

Members of the Trust come from predominantly South Kanara region of Karnataka, and are the disciples of Sri Kashi Math Samsthan, Varanasi, headed by His Holiness Srimad Sudhindra Tirtha Swamiji as its Mathadhipathi. The Seva Mandal is functioning under the vision and guidance of His Holiness, who is well versed in Hindu Vedic scriptures and is a Sanskrit Scholar

In the year 1984, Seva Mandal conceptualized a Community Hall which could serve to hold community marriages and sacred thread ceremonies, and the hall was constructed in the year 1987. It is a four storeyed structure, which is a prominent land mark on the Mumbai- Sion highway. The hall is being utilized by citizens of Mumbai for various religious and social activities.

The Trust conducts various activities, like Youth Conventions, Samoohika Upanayana, etc.

स्मरणान्जली - 14

"कनकक्का"

के. नारायण नायक

गांव गांवान्तु पांवतरि यात्रा करता सणा देवळांकडे सत्संग मण्डपान्तु सभाकार्यक्रमान्तु सारकारिक संरंभान्तु एकडे जत्तरि छट जावनु उडगासु एत्ता "कनकक्कालो" - स्वर्गस्थ संपूज्य श्री. एम.एन. वामन पैमामाली धर्मपत्नी कार्णकोट कामत मामाली मोघा धूव - कारण थंगा सग एत्तचि अशिली तीवंय। तशि गांवगांन्तुले जायते सजनालि परिचयाचि प्रीतीचि एक उतम वनिता अशिली कनकक्का। व्होडु तीळो, विसकळ तोण्ड, चांगि रुन्दायि दिगायि अशिले कप्पड जाय नेसूक - त्या लेकान उदार अशिलें देह। एक फन्ता दिक्किले वळक्किले उलैलेले कोणाक मागिरि विसरना. आशिली। 'भोर्नु काडयात उतरं' - ती म्हणी कनकक्कालें कायरान्तु शें प्रतिशत सम। सन्नांलागि व्होडांलागि सोयरीयांलागि सेवकांलगि कोणालागि फन्ति भेदु भाव भेदु ना। सविशेप संभापण रीति। एक कुलीन कुटुंम्बाचे योग्य वातावरणान्तु समग्र अभ्यासान्तु स्वभावु रूपीकरण जालेल्याचो प्रभावु; तशीचि अनियेक महन्त कुटुम्बान्तु पाविल्याचें गृहनायिका जालेल्याचें फल वैभव एक आपरूव व्यक्तित्व विकासाक कारण जाललें आमूका। निष्कळंग निर्मल निरहंकार भाव। दैविकचि व्होड धन देवूचि सर्वथा सर्वदा शरण म्हळेले विश्वासाचें धारणेचे पक्व प्रतिफलन लगेन आमूयात तें। कनकक्कालें मन दयेंचि मायेंचि वोयरि म्हुण दिसून वत्तालें। कोणाक केदाणा कसकसलें जाय कोरका पावोंवका तें जत्तचि आमतलें - कनकक्कालि दीर्घ सूक्ष्म दृप्टि। सहायु उपकारू करतचि वत्ता लेक ना लोक काडूक साध्य न्हंय लेक दवोंर्नु कोरचें भूपण न्हय म्हुण जाण जावनूचि तशि करताली। तसलें भव्य समीपन जीवितान्तु जय - विजयांचि मेटं एककाचि चोडूक चेरडूवांले उन्नतीक कुटुम्बाचे सर्वतोन्मुख श्रेयाक यशाक अभ्युदयाक निदान जत्तालें। पैमामु व्होड व्होड स्थापनान्तु उन्चे उन्चे स्थानारि पांवता पुण कनकक्काक कांयि पक्कं दवर्लीनायि पर्तलीना। उतरान्तु प्रवूतीन्तु खलपण सरळपण सोणात्तिलें अपण्याले कर्तव्यान्तु सडळ जावनातिले इम्मेक सरि चुकूनातिलें दिस दिसाचे कामान्तु कायरान्तु मग्न अशिली मुकारि वत्तचि अशिली। चेरडूवालि सिकवण उद्योगलब्दि गृहस्थाश्रमप्रवेश तेत्ते वेळेरि तांकून वत्तरि कनक्कक्का देवाक स्तूति सांगतली देवाले दयेक अनुग्रहाक धन्यवाद लेकतली।

उसरमेटि म्हुण न्हंय जल्यारीय वामून मामान उद्योगान्तु थाकून विराम पावल्यारि एदोचि वेळु चोदु मेळतलो म्हुण कनकक्का अठैताली। जालें समचि विरुध। नवे नवे

रन्गांन्तु कार्यरत जत्तचि आयलो पैमामु। मेळचे सन्दर्भांचो सदुपयोग करूक कन्कक्कानय आरांभीलें। तीर्थयात्रा मनोरन्जाना कार्याक्रम भागवत पुरायण परायण भगवद्गीता ज्ञान यज्ञ प्रभापण हरिकथा भजन सप्ताह... तशी एक कलागून एक कार्यक्रम एंवचाक आरांभलि। त्या सग संरंभान्तु उद्यमान्तु ताजे कमीटीन्तु पैमामु नातिलें जायना औसुन्ना - ताणु ओडुन एकडे करतालीं। एकडे जल्यारि मागिरि नुतोंचि वेसुचो स्वभावु पैममाक ना म्हुण सगटांक कळता। कनकक्कान तान्तु "कमा" म्हळेलें अक्षर सरि उलौना। जत्ता तितूल कोरोय, जायत तेदोळ कोरोय, चंगपण नवे वायट कांय न्हंय नवे जीवित चांगपण करूकचि नवें? कनकक्कालें मनोगणित तें अशीलें। मगीरि.... बोंवडीरे बोंवडी खत्तखत्तयि सग वुचूका जत्ता प्रायि सानिवे, रिटयर जावनुचि वर्पां चिल्वाण वें भोगल्यांयि; लागी कोणयि सग वत्ताय आसूक पूरो जल्यारीय? घरकडे पांवता केदाणा? वेळु काळु कोण खंय चांयता? पुरत्याक पुरतो विश्राम ना संवकि आहार ना। जल्यारीय कानकक्कान तोण्ट काळें कोरना कोडु उतरं उलौना। रवुशालीन सांगतली "आरोग्य देह अवगणाना कोरू न्हयें।" सोयरिं एत्ताय एकेक कारणाक दिकूक एत्ताय उलौंवचाक एत्ताय अतिथि जावनु आमंत्रण दिंवचाक जावनु... तशि घरकडेय पांवचे एंवचे जनालि संख्या चढतचि अशिली। सगटाक कनकक्का हर्पान स्वागत करतली मनान सत्कार करतली। त्या दर्लान्तु आयलेल्यांक सग कनकक्का पासून चांग मात्र सागूक आस। सांगल्यारि सांगल्यारि मरना पावना। 'वोळण्डियर कोराचें' 'महासभा ग्रामसभेचें' प्रवर्तन विकास पांवचाकय (पैमामु मिथिला ग्रामसभेचे तर्पेनय - मध्य मेखले वाटेनय) कनकक्काय वनिता विभागान्तुल्यान प्रवर्तन रंगान्तु नेणताचि सजीव जाली।

अन्विकमळ श्री मुकृतीन्द्र कला मन्दिराचे उत्तर भागाक वामून मामालें-कनकक्कालें घर। संघडनेचे संस्थेचे खातिरि जावनु मस्त पावटि थंगा वुचूका एकडे जांवुका जल्यां। स्थानाक मोल दींवका नवें म्हळेले निवान "मामू" लागौनातिले कनकक्कान सम्बोधना कोरना, प्रायेन सान आसूक पूरोय। कुटुम्बांचि क्षेमांचि वर्तमान सग लभोंतकायेन वुलोवनु मनान्तु करतली। खयींय दिकोय एकि जाप दीवनातिलें रावुना। एक पावटि कोराचे सत्संगान्तु माध्वविरचित द्वादश स्तोत्र समूह जावनु म्होणु वेसले वेळेरितं कनकक्का पांवता। थांगा दवर्लेले दाळान्तु थाकून एकु वूकु काणु फन्तीन्तु वैसुनु कनकक्कानय म्हळें। कार्यक्रमु सागळोचि जालो सगटायि वूक पर्तून हाणु काट कोर्नु दवर्ताय - कनकक्कायि आयली। त्या वुकारी कवरा भित्तरि मुकावेले पेजारि अशिले नील वर्ण पूर्णकाय चित्र काणु दकैलें - यें तं मिगिले वप्पालें फोटो। शान्तिचे समयारि अर्थुसेयत मुद्रण कोर्नु "फ्री" जावनु वान्टूक तैयार केलोलो यो वुकु। कशीय जावो तुमी सग उत्साहु काणु कोरा वाटेनय गांव गावान्तु वोरनु दीवनु म्होणु ताजो सदुपयोग करताय नवे?

अम्वलमेड अप्ट कुलदेवता मन्दिर निर्माण अन्तिम दशेरि पांवता। ताजे प्रमुख

कम्मीटीन्तुलो भारवाहि वामुनमामूयि। वोंवडि रे वोंवडि - धन समाहरणाक, प्रचरणाक, स्थलारि तवतवळी निरिक्षणाक, साधन सामग्रि तेत्तं समयारि पावोंवचाक प्रतिष्ठ करूक अशिलि 'शिला विग्रहं' तैयार जांवचि चोंवचाक... तशी वत्ताय पावट्यो। तान्तु भरमिं तो धनिप्ट प्रहार....! आकाश कुराडि....! वज्राधातु...! गांवु सगळोंचि हलैलोलो स्वंदाचो भूकम्पू...! समाजाक एक 'षोक' दिलोलो दुखाचो उवारू...! कर्ण कठोर अति भंयकर वर्तमान,....! वामून पै मामान... देह... आहुति... दिलें!!!

• • •

तेदूस सांझे प्रारंभाचि समूह प्रार्थना संकीर्तन जावनु स्वाम्याले वंग्लावावेलो सत्संगु पुर्ते कोरनु समापन प्रार्थनेक वृन्दवनाचे मुकावेल्यान देवा नोड्यारि पर्तताय। तवळि तं फांणा वाटेन तो स्वेद सन्देश! विश्वास दिसोलना, व्हय मुहुण अठौंचाक जालेना। कार्यक्रमु समाप्त कोर्नु मित्र मण्टलीन्तुले दोग तेग जाणाक वुलदेयले - कायरिं व्हय समंत! अठौनातिले वेळेरि आफेया न्यूस। आंग काडूक आनि इति जाय। वेटु लगूनातीले रावतलो कशी? हर्प पर्वान्तु आफेत्या न्यूस। आंग काडूक आनि इति जाय। वेटु लगूनातिले रावतलो कशी? हर्प पर्वान्तु मध्यें एक आवाच्य शोक सुनामि। राति म्हुण चोंवनातिलें गोश्रीपुरान्तुय थाकून जन भाण्ड्यो काणु धावलें। खत खतंय थाकून लोकु। सगटांकय जाय जालोलो चांग मनीपु! देवा त्या कनकक्कालि स्थिति इतें? ती साध्वी साधू स्त्री यें कशि सहन करतली! तूंचि संभाळी! ते दृश्य अंठौंचाक विवरसूक शब्दाक शक्ति निपुरो!!!

• • •

दीस एदे दान्टवले। सांगून सांगून सरना जनांले मनान्तुलें। कनकक्कालो मानसिक अवस्था कांय सम जलीना। सगटांकयि कालि एदोळ प्रीति वात्सल्य वान्टील्लि मायिप्ठि आवसु, एकि दयानिधि आयि, वन्दनीय वानिता रत्न। त्या सुखाचे संतोपाचे उतरांनि स्नेहु वुशिल्या सावटान्तु शेळोवान्तु आश्वास आनन्दु प्राप्त केल्लेले सजनांक... दुखाचो अग्निपर्वतु वेत्तून विपाद होळता मणा नुतोचि वेसूक कशि साध्य? वुचूका दुस्सेरि, उलोवूंका जांवचे लेकान देहाचे मनाचे सानिध्यान संयमन सान्त्वना कोरूक श्रमु पांवूका। आपतकालान्तु मैत्रीक मोल चढ; मनुप्यत्वाक महत्त्व चढ। अन्वेपण केली - कनकक्का तेदोळ त्याचि घरकडे आस। कोणे सांगील्यारीय समाधान ना। मौन! वुणेचि जाप दित्ता। वायर थाकून एंवचे कोणा मुकारि सरि वचना। आमी थांगा पावले। रवीन (दाकून पूत) कांयरी सग आमचे लगी जणैली। "आयलेले चांगचि, एक उलौवनु मन्त्र सण्ण सडळ जल्यारि व्होडु आश्वास मंळयात...!" रवीन वुचून सन्त सन्त अम्मालगी सांगीलें। झळकेवनु धोक्यान्तु अशिली कनकक्का विश्रामास्थलारि थाकून उटायली। आमी रावल्यायि पूर्वाभिमुख... चन्द्रेमु अस्तमेले आकाश सरि निडळ! दुःख मोडं मान्डून राविलें तोण्ड।... मुकारि एत्ता सुणा एक फन्ता आमी सांवकीचि दिकीलीं।

दयनीय विलापान आंव संबोधन केलें।.... मागीरि कनकक्कायि पूर्व भागाक घूवनु राविली। वोर्लान दोळे पुस्सीता। गदगद स्वोणसं मात्र आयकूकं पडता। निशब्द पनवळयो धावली।... हांव एक वेसतां पाय थडथडेताय, रावूक जायना।... माका उलौंचाक आस.... उत्तर वायर ऐना...!!! आंवगेलेय हाथान्तुले लैस दोळ्यारि वत्ताय। आमीय वेसले।.... जल्यारीय नृसींह देवा मुकारि म्हाणु वेसले वेळेरि मू यो संभवु हांगा। उतलेंचि जाय अशिले वे? दा मिनिट फूडे वायर देवता सणा पर्यन्त उतूले चांग शान्त उतरानि सांगून देवळान्तु पेटेल्या? ताजे भित्तरि इति जालें? कसलें केलें। दाम विशिं वे? एक फोण केल्यारि पूरो आशिलें मू खंय गोपी - जाप इतें? उणाव - अपमान वे? तशी सडळ हालूचो मानिप न्हंय। स्तुति निन्दा समान म्हुण सासू फन्ता सांगूचो। दधीचीन देह त्यागू केलो... कारण आवश्य अशिलें। हांगा रेंवले रोकौनु देहा आहुति कोणा स्वातिरि इत्या स्वातीरि?... सवाव पित्तल्यान एवनु मागल्यारि दींवचो - सागतलो ये रूप्यानी वी पींवुन्हयें। स्वाण वस्त्र धन उतलें दान केल्या, चांगपण केल्यां।। वेकांन्तु कामाक आशिल्यांक सरि तीनि दुडु तांगेले वेच करौनातिले हरिद्वाराक पर्यन्त वोरनु हाडता। वर्प वर्प वाच जावनु शवरीमोलाक वत्ता...।... हान्तु.... निगूढ स्वेळु? 'वृद्धन स्वयं ती कौळुति मरिच्यु' व्होड पत्रान सान कोर्नु गल्यां। उतूल की फन्ता तांगेले फोटो न्यूस फुलावनु गलेले हाथ कशि चुरवूंटेले? विचित्र अवस्था.... देवु सगटाक साक्षि नवे? तोचि चोवो इति म्हुण कोरो।... वेळु मस्त धावलो। मगीरीय उलैतचि वेसली। मगीरी घुवली मुकारी जल्यारीय तोण्डाक चोयना अशिली। मोहे कोण पावलेना ऐलेना। 'नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहाति पांवकः..... आत्म अनश्वर परमात्मान्तु लयु पावों।....

पावसु पोणु शुद्धजालेले मळवा मट कमलक्कालें तोण्ड लोवु जालें। अनिकय दिकूं म्हुण सागून अभिवादन कोर्नु आमि उटायले। वायर वुचून दण्डि गालता सणा कनकक्का चोयताली।

मानसान्तराक कनकक्का मागीरि पर्तून पर्तून राबताली। दिकूचे तशि वूणे जालें जल्यारीय अठवप अन्वेपण करप आटलेना। मागीरि एदे काळिं दिकिले वेळेरि संयमित। उतरांक धार वूणे जल्यारीय वोन्टांचेरि तीचि मुद्रा। हरि गोविन्द नाम स्मरणेन सगटांक क्षेम आठौवनु कुटुंम्वावरणान्तु आसूनूय निवृत्त भावान इह प्रयाण संपन्न केलें।

सौभाग्याचे दौर्भाग्याचे आरोहणान्तु अवरोहणान्तु मिश्र अनुभव भोगीली कनकक्काली प्रार्थना निवेदना व्यर्थ जावना जांवचाक नज। संसार यात्रेक एत्तल्यांक कोडु गोड गोटांचे विस्मय प्रदान कोरचे प्रधान जीवीत कनकक्कालें; तान्तु गुणपाठय मस्त। संकटान्तूय सद्भाव सोणातिले वायट आठौवनातिले आदर्श इतिहास पात्रां समान उज्वल अध्याय जोडिल्या स्नेहमयीत्या धन्य आवसूले उडगासाचे उजवाडान्तु यी स्मरणान्जलि सदा स्थिराचि राबो!

ധർമം ഒരന്വേഷണം

ആർ. ഹരി

ആറ്

ഈശ്വരവിശ്വാസം, നിരീശ്വരവാദം എന്നിവയ്ക്ക് അതീതമാണ് ധർമത്തിന്റെ നിലപാട്. എന്നിരിക്കിലും അത് ആദ്ധ്യാത്മികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ധർമം എന്ന സങ്കല്പം തികച്ചും ഭാരതീയമാണെന്നതിനാൽ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അതിന്റെ വീക്ഷണവും രീതിയും സ്വാഭാവികമായും ഭാരതദർശനത്തിന്റേത് തന്നെയായിരിക്കും എന്നതാണിതിന് കാരണം. അത് പാശ്ചാത്യ -സെമിറ്റിക് തത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും തീർത്തും ഭിന്നമാണ്. സെമിറ്റിക് കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് ജീവിതം മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. മരണശേഷം പരേതാത്മാവിന് ലോകമവസാനിക്കുന്ന ദിവസംവരെ അന്തിമവിധിയും കാത്ത് കുഴിമാടത്തിൽ കഴിയേണ്ടിവരും. അതേസമയം ഭാരതീയ ദർശനപ്രകാരം ജീവിതയാത്രയ്ക്ക് അവസാനമില്ല. ഭാരതീയസങ്കല്പമനുസരിച്ച് മരണം ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണവിരാമമല്ല, മറ്റൊരു ജന്മത്തിന്റെ മുന്നോടിയായ അർദ്ധവിരാമം മാത്രമാണ്. അതായത് ഇഹലോകം, പരലോകം എന്നീ കണ്ണികൾ ഘടിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ ചങ്ങലയാണ് ജീവിതം. മോക്ഷപ്രാപ്തി വരെ സ്വന്തം കർമ്മഫലം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

ഇതാണ് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ധർമത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. അതുകൊണ്ട് ധർമം ജീവിതവിഷയത്തിൽ ഇഹലോകത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതിനെതന്നെയാണ് ആദ്ധ്യാത്മികത എന്നു പറയുന്നത്. ഈ കാരണത്താൽ സ്വാഭാവികമായും ആദ്ധ്യാത്മികത ധർമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധിയിൽ വരുന്നു. ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതാഭാഷ്യത്തിൽ ശ്രീശങ്കരൻ ധർമം ജഗത്തിന്റെ നിലനില്പിന് കാരണമാണെന്ന് പറയുന്നു – "ജഗതഃ സ്ഥിതി കാരണം." അതോടൊപ്പം "പ്രാണി നാം അഭ്യുദയനിഃശ്രേയസഹേതുഃ" കൂടിയാണെന്നും പറയുന്നു. അഭ്യുദയത്തിന് അർത്ഥം ഭൗതികലോക ത്തെ അഭിവൃദ്ധി എന്നാണ്. നിഃശ്രേയസമാകട്ടെ, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ മോക്ഷവും. അതായത്, ധർമം ഇഹലോകപരവും പരലോകപരവുമായ പരമോന്നതിക്ക് കാരണമാണെന്നർത്ഥം. ഈ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കാൻ തന്റെ ഭാവത്തിനും ഇംഗിതത്തിനുമനുസൃതമായി ഏത് ഉപാസനാപദ്ധതി വേണമെങ്കിലും മനുഷ്യന് സ്വീകരിക്കാം. ധർമം ഒരിക്കലും ഈ വിഷയത്തിൽ കൈകടത്തുന്നില്ല. അതേസമയം, "മനുഷ്യന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം മോക്ഷമാണെന്നും അതിന്റെ അധിഷ്ഠാനം സ്വയം ധർമം തന്നെയാണെ"ന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപാസനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ധർമത്തിന്റെ കാ ഴ്ചപ്പാട് ശ്രീകൃഷ്ണന്റേതു പോലെ യാണ്: "ഭക്തൻ ഏതു ദേവതയെ യാണോ ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടും കൂടി ഉപാസിക്കുന്നത്, ആത്മസ്വരൂപനായി വർത്തിക്കുന്ന ഞാൻ, ആ ദേവതയിലുള്ള ഭക്തിയും വിശ്വാസവും അവനിൽ സുദൃഢമാക്കുന്നു."[14]

ഭാരതീയദർശനമനുസരിച്ച് മനുഷ്യജീവിതം ഒരു നദിയെപ്പോലെയാണ്. അതിലെ ജലവും പ്രവാഹവും, മനുഷ്യനെ സദാ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും കാമവുമാണ്. ധർമവും മോക്ഷവും ആ നദിയുടെ ഇരുകരകളാണ്. ജീവിതനദി ക്ഷേമകരമാവണമെങ്കിൽ അതിന് രണ്ട് കരകൾക്കിടയിലൂടെ കവിഞ്ഞൊഴുകാതെ പ്രവഹിക്കേണ്ടി വരും. ധർമവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ധർമവൃത്തവും ധർമസങ്കടവും

ധർമം പ്രത്യക്ഷജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. മനുഷ്യനാകട്ടെ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ തനിക്ക് ചുറ്റും ചെറുതും വലുതുമായ വൃത്തങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനനുഗുണമായി അയാളുടെ ധർമവും തദനുസൃതമായ രൂപങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. ആദ്യമായി, ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയ്ക്ക് അയാളൊരു ബിന്ദുവാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് തനതായ വ്യക്തിധർമവുമുണ്ട്. അതിൽനിന്നും വികാസം പ്രാപിച്ച് അയാൾ ഒരു കുടുംബമായിത്തീരുകയും അയാൾക്ക് ഒരു കുടുംബധർമം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ അയാൾക്ക് ചുറ്റും ജാതി, ഗ്രാമം, പ്രാന്തം, ദേശം, രാഷ്ട്രം, വിശ്വം തുടങ്ങിയ വൃത്തങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നു. ഇതുകാരണം ഭിന്നഭിന്നങ്ങളായ ഈ ധർമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനായിത്തീരുന്നു. ഇവയെ പാലിക്കാനായി വ്യക്തിധർമത്തിന് പുറമെ ജാതിധർമം, ഗ്രാമധർമം, ദേശധർമം, രാഷ്ട്രധർമം, വിശ്വധർമം എന്നിവയോടൊപ്പം തൊഴിൽപരമായി കൃഷിധർമം, വ്യാപാരധർമം, വക്കീൽധർമം, വൈദ്യധർമം, അധ്യാപകധർമം മുതലായവയും പാലിക്കേണ്ടി വരുന്നു. എല്ലാ ധർമങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം "ധരതി ലോകാൻ" (ലോകരെ നിലനിർത്തുക) ആയതിനാൽ ഏതു തലത്തിലുള്ള ധർമമായാലും മറ്റുള്ളവയിൽ നിന്ന് മുക്തമോ ഭിന്നമോ ആയിരിക്കില്ല. പക്ഷേ വ്യാവഹാരികതലത്തിൽ ചില അവസരങ്ങളിലെല്ലാം രണ്ട് ധർമങ്ങൾക്കിടയിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാവുകയും അവയിൽപ്പെട്ട് പാവം മനുഷ്യൻ വിവശനോ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തെയാണ് ധർമസങ്കടം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ധർമസങ്കടവും ആശയക്കുഴപ്പവും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ആശയക്കുഴപ്പം തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. സിനിമ കാണണോ, വേണ്ടയോ; രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിക്കണോ, വേണ്ടയോ; കല്യാണത്തിന് പോകുമ്പോൾ ഖാദി ഷർട്ട് ധരിക്കണമോ, സിൽക്ക് ഷർട്ട് ധരിക്കണമോ ഇതാണ് ആശയക്കുഴപ്പം. ഇവിടെ ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ പ്രശ്നമില്ല. മനസ്സിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണിത്.

എന്നാൽ ഉപേക്ഷിക്കാനാവാത്ത രണ്ടിലേറെ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നുമാത്രം ചെയ്യേണ്ടി വരുമ്പോഴാണ് ധർമസങ്കടം ഉടലെടുക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നിർവഹിച്ചാൽ അത് മറ്റേതിന് വിരുദ്ധമാകും. രണ്ടും ധർമ

മാണ്. ഒന്ന് ധർമവും മറ്റേത് അധർമവുമല്ല. അതായത് ഇവിടെ വൈരുദ്ധ്യം ധർമവും അധർമവും തമ്മിലല്ല, മറിച്ച് രണ്ട് ധർമങ്ങൾ തമ്മിലാണ്. രണ്ടും ധർമങ്ങളായതിനാൽ മനുഷ്യൻ തീരുമാനമെടുക്കാനാവാതെ കുഴങ്ങുന്നു. ഇതിനെയാണ് ധർമസങ്കടം എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ധർമസങ്കടത്തിലകപ്പെടുക. മറ്റ് പ്രാണികൾക്ക് ഇതൊരിക്കലും സംഭവിക്കില്ല, ധർമസങ്കടത്തിന്റെ പ്രശ്നം അവയ്ക്ക് നേരിടേണ്ടി വരില്ല.

ഒരു പഴയ കഥയുണ്ട്. മാതംഗമുനി വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്ന് തപസ്സ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വ്യഥിതഹൃദയനായ ഒരു വഴിപോക്കൻ ഒരു പണസഞ്ചിയും കയ്യിലേന്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് യാചിച്ചു: "മുനീശ്വരാ, എന്നെ രക്ഷിച്ചാലും! കൊള്ളക്കാർ എന്നെ പിന്തുടർന്ന് വരുന്നുണ്ട്." ഉടൻതന്നെ, മരപ്പൊത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാൻ മുനി അയാളോടു പറഞ്ഞു. അല്പസമയത്തിനകം കൊള്ളക്കാരും അവിടെയെത്തി. "മുനേ, ആരെങ്കിലും ഈ വഴി ഓടിപ്പോകുന്നത് അങ്ങ് കണ്ടോ?" അഹിംസയും സത്യവും ജീവിതവ്രതമാക്കിയ മുനി ഇതോടെ ധർമസങ്കടത്തിലായി. രണ്ടും ധർമമാണ്, എന്ത് ചെയ്യും? എന്നാൽ സത്യം പറഞ്ഞാൽ അത് ഹിംസയ്ക്ക് കാരണമാകും. ആ പാപകർമത്തിൽ മുനിയും ഭാഗഭാക്കാകും. അതേസമയം, അസത്യം പറയുന്നതും പാപകർമമാണ്. ജീവൻ രക്ഷിക്കലാണ് സർവ്വോച്ചമായ ധർമം എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയ അദ്ദേഹം കൊള്ളക്കാരോട് കള്ളംപറഞ്ഞു. മാതംഗമുനിയെ യാതൊരു പാപവും സ്പർശിച്ചില്ലെന്നാണ് തുടർന്ന് കഥ പറയുന്നത്.

ഇത്തരമൊരു കഥ മഹാഭാരതത്തിലെ കർണപർവ്വത്തിലുമുണ്ട്. പക്ഷെ അതിലെ കഥാവിഷയം അല്പം വ്യത്യസ്തമാണ്. സത്യം മാത്രം പറയുന്ന ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു കൗശികൻ. ഗ്രാമത്തിനടുത്ത് നദീസംഗമസ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരുപറ്റം വഴിപോക്കർ കൊള്ളക്കാരുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷതേടി കൗശികബ്രാഹ്മണന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വന്ന് ഒളിച്ചിരുന്നു. അവരെ പിന്തുടർന്ന് അല്പസമയം കഴിഞ്ഞ് അവിടെ എത്തിയ കൊള്ളക്കാരോട് ആ തപസ്വി സത്യം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പിടിക്കപ്പെട്ട വഴിപോക്കരെല്ലാം വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ കാരണത്താൽ, സത്യവ്രതനായിരുന്നിട്ടും കൗശികന്റെ മേൽ ഘോരമായ ഹിംസാപാപം വന്നുചേരുകയും അദ്ദേഹം അധോഗതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രഹ്ലാദന്റെ കഥ വിഖ്യാതമാണല്ലോ. പിതാവായ ഹിരണ്യകശിപു പ്രഹ്ലാദനോട് ചോദിച്ചു: "അച്ഛന്റെ ആജ്ഞ ലംഘിക്കരുതെന്ന് നിന്റെ ആചാര്യൻ നിന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ?" 'ഉവ്വ്' പ്രഹ്ലാദൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "നീ എന്തിനാണ് പിന്നെ എന്റെ ആജ്ഞ ലംഘിച്ച് നാരായണനാമം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്?" ഹിരണ്യകശിപു വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "അച്ഛാ, ചിലപ്പോഴെല്ലാം വലിയ ധർമവും ചെറിയ ധർമവും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചെറിയ ധർമത്തെ തഴഞ്ഞ് വലിയ ധർമത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അങ്ങനെ ചെയ്തി

ല്ലെങ്കിൽ പ്രതിസന്ധി പെരുകി സർവനാശം സംഭവിക്കും." ഇതായിരുന്നു പ്രഹ്ലാദന്റെ മറുപടി. പൊതുജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രഹ്ലാദന്റെ വാക്കുകൾ വിലയേറിയതാണ്.

ഇതേ തത്ത്വം ദേവേന്ദ്രൻ ശ്യേനപക്ഷിയുടെ രൂപത്തിൽ രാജാവായ ശിബിയോട് പറയുന്നുണ്ട്: "മഹാരാജൻ, ഏതാണ് ഉത്തമം ഏതാണ് അധമം എന്ന് വിവേചിച്ചറിഞ്ഞുവേണം ധർമാധർമങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കാൻ. മഹത്ത്വമെവിടെയാണോ, അതിനെ അംഗീകരിച്ചുവേണം ധർമമേതെന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ."[15]

മാതംഗമുനിയും ഇതേ തത്ത്വത്തെയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. പ്രാണിരക്ഷണം. സത്യം പറയൽ എന്നീ ധർമങ്ങൾ തമ്മിൽ സംഘർഷമുണ്ടായപ്പോൾ തുലനാത്മകമായി ചിന്തിച്ച് പ്രാണിരക്ഷണം പ്രധാനമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട് അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും താരതമ്യേന അപ്രധാനമായ ധർമത്തെ ത്യജിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് വിരുദ്ധമായി കൗശികൻ ചെറിയ ധർമത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വലിയ ധർമത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പാപത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇപ്പോഴത്തെ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ വ്യക്തിപരമായ മനുഷ്യാവകാശം, ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം, ജാതീയമായ അവകാശം, ഭാഷാഭിമാനം, പ്രാദേശികമനോഭാവം, ദേശീയത, വിശ്വമാനവികത മുതലായ വിഷയങ്ങളെച്ചൊല്ലി കോലാഹലങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ധർമത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ വിവേചനം അത്യന്തം പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

(തുടരും)

അടിക്കുറിപ്പ്

14. യോ യോ യാം യാം തനും ഭക്തഃ
ശ്രദ്ധയാർചിതുമിച്ഛതി
തസ്യ തസ്യാചലാം ശ്രദ്ധാം
താമേവ വിദധാമ്യഹം (ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത 7-21)

15. ഗുരുലാഘവമാദായ
ധർമോ ധർമവിനിർണയേ
യതോ ഭൂയാംസ്തതോ രാജൻ കുരുഷ്വ ധർമനിർണയം
(മഹാഭാരതം, വനപർവം 131-13)

ഒരു മംഗലാപുരം അനുഭവം

വി. കൃഷ്ണവാദ്ധ്യർ

ഒരു ദിവസം പയ്യന്നൂർ രമേഷ് പൈയും ശ്രീ. പി.ജി. കമ്മത്തിന്റെ മകൻ ആനന്ദ് കമ്മത്തും വീട്ടിൽ പെട്ടെന്ന് കയറിവന്നു.

എന്താണ് കാര്യം? എനിക്ക് ആകാംക്ഷ.

''സാവകാശം പറയാം'' എന്നവർ. ''ശരി'' എന്ന് ഞാനും.

അവർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.

മംഗലാപുരത്ത് വിശ്വകൊങ്കണി പ്രതിഷ്ഠാൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ സ്ഥാപനമുണ്ട്. അവർ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊങ്കണിയെ അമൃത് നൽകി പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിലാണ്. അതിന്റെ ആദ്യ പടിയായി കൊങ്കണി ഭാഷ മാതൃഭാഷയാണെങ്കിലും, മറ്റ് പ്രാദേശിക ഭാഷകളിൽ സാഹിത്യ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരേയും ലേഖകരെയും ഒന്നിച്ച് ഒരു വട്ടമേശയ്ക്ക് ചുറ്റും ഇരുത്തി ഒരു സംവാദത്തിന് ഒരുക്കമിട്ടിരിക്കുന്നു.

വേറൊരു ഭാഷയിൽ എഴുതുവാനുള്ള കാരണം. പ്രതിബന്ധങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണ പ്രതിസന്ധികൾ എന്നിവയൊക്കെ അവിടെ ചർച്ചാവിഷയമാക്കും. കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയും ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുന്നത് നല്ലൊരുദ്യമമാണ്. കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള കൊങ്കണികളിൽ മലയാളത്തിൽ സാഹിത്യം ഒരുക്കുന്ന വാദ്ധ്യാരുടെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യാത്ര, ഭക്ഷണം, താമസം എല്ലാം അവർ നോക്കിക്കോളും. വാദ്ധ്യാർക്ക് പോയ്ക്കൂടെ? അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഞാനിരുന്നതേയുള്ളു. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാടികളിൽ പോയ ശീലമൊന്നും എനിക്കില്ല. വലിയ വലിയ വ്യക്തികൾ വരുമ്പോൾ അവിടെ ചെന്ന് ശോഭിക്കാനുള്ള കഴിവൊന്നും എനിക്കില്ല. വേണ്ട. വേണ്ട. ഞാനൊഴിഞ്ഞു.

പയ്യന്നൂർ വിടണ്ടേ.

പോകുമ്പോൾ പറഞ്ഞതിങ്ങനെ

ഞങ്ങൾ സമ്മതം എന്ന വാക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവർ പോയതോടെ എനിക്കാകെ അങ്കലാപ്പ്. എന്തു ചെയ്യണം. ഏതായാലും അവർ പോയല്ലോ. ചിലപ്പോൾ വിളിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോകാതെ കഴിക്കാമല്ലോ. ഞാൻ സമാധാനിച്ചു.

പക്ഷേ നാലുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൈ വീണ്ടും വിളിച്ചു. എന്താണ്. സമ്മതമല്ലേ. അവസാനം നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ ഒരു ഭാഗ്യമാണ് അനുഭവമാണ് പൈയും കമ്മത്തും കൂടി എനിക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നതെന്ന് പിന്നീടാണ് ഞാനറിയുന്നത്.

മംഗലാപുരത്തേക്കുള്ള ടിക്കറ്റ് കമ്മത്ത് അടുത്തദിവസം തന്നെ എനിക്കയച്ചുതന്നു. എനിക്കും ശ്രീമതിക്കും. ഇനി പുറപ്പെടുകതന്നെ. വേറൊന്നും ചിന്തിക്കേണ്ട.

തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നും മംഗലാപുരത്തേക്ക് ഏറനാട് എക്സ്പ്രസ്സിലാണ് ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്തത്. നേരം ഇരുട്ടുന്നതിന് മുൻപ് അവിടെ എത്തുമല്ലോ.

ട്രയിൻ യാത്ര 09-11-2011 : ട്രയിൻ യാത്ര എനിക്കേറെ ഇഷ്ടമാണ്. നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുന്ന തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടി മുട്ടാത്ത റെയിൽപ്പാളങ്ങൾ. അതിലൂടെ പോകുന്ന ഒച്ചിനെപ്പോലെയുള്ള ട്രയിൻ. എത്രയോ ആളുകളെ ഗർഭത്തിൽ വഹിച്ച് ആവശ്യമനുസരിച്ച് അവരെ പുറംതള്ളി സ്വന്തം കാര്യം നോക്കിപ്പോകുന്ന തീവണ്ടി.

ട്രയിൻ ഓടുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന ശബ്ദം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഒരേ താളത്തിൽ ഓടുന്ന ട്രയിൻ പെട്ടെന്ന് താളം മാറ്റുന്നു. കുറച്ചുദൂരം ഓടുന്നു. പിന്നെ താളം തെറ്റിയോ എന്ന് ഓർമ്മവന്ന് പഴയ താളത്തിൽ ഓടുന്നു. വീണ്ടും തെറ്റുന്നു. മനുഷ്യന്റെ താളം പോലെ. ചിലപ്പോൾ എന്തൊക്കെയോ വലിയ ഇരുമ്പുകഷ്ണങ്ങൾ ചടപടാ വീഴുന്ന ശബ്ദം. ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ട്രയിനിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് പലതും വായിക്കാം. ("നീ പൊക്കോ, നീപൊക്കോ" "ഇതാപിടി, ഇതാപിടി" എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുനോക്ക്. ട്രയിൻ നമ്മോട് പറയുകയാണെന്ന് തോന്നും.

ആരെയും ശ്രദ്ധിക്കാതെയാണ് തീവണ്ടിയുടെ പോക്ക്. ഒരുതരം നിസ്സംഗത. കാലത്തിന്റെ നിസ്സംഗതപോലെ ഒറ്റപ്പാച്ചിലാണ് ട്രയിൻ. എനിക്കെന്റെ പാട് എന്നുള്ള ഭാവം. രണ്ടുവശത്ത് ഉള്ളതൊന്നും ട്രയിൻ ഗൗനിക്കുന്നതേയില്ല.

പ്രസിദ്ധ ആംഗ്ലേയ കവി സ്പെൻസറുടെ ഒരു കവിതയാണ് അന്നേരം ഓർമ്മവന്നത്.

ഒരു എക്സ്പ്രസ് ട്രയിൻ പായുകയാണ്. പുൽമേടുകൾ താണ്ടി നോക്കെത്താദൂരത്തുള്ള സമനിരപ്പുകൾ തള്ളി, മരങ്ങൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, പഴയ ജീർണ്ണിച്ച കോട്ടകൾ വലിയ വലിയ മഹാന്മാരുടേയും യുദ്ധം ജയിച്ച പട്ടാള ജനറൽമാരുടേയും ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ശവകുടീരങ്ങൾ. ഇവയൊക്കെ അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിയാണ് ട്രയിനിന്റെ യാത്ര. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കുഴിമാടങ്ങളിലും കല്ലറകളിലും നിദ്രചെയ്യുന്നവർ എന്തൊക്കെ കാട്ടിക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.

ട്രയിൻ ഇതൊന്നും ഗണിക്കുന്നതേയില്ല. ട്രയിൻ കാലമാണ്. അതങ്ങ് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മഹാനെന്നോ സാധാരണക്കാരനെന്നോ അതിനില്ല.

നമ്മുടെ റെയിൽവെ സ്റ്റേഷന്റെ പേരുകൾക്ക്പോലും സൗന്ദര്യമുണ്ട്. ചിലവ ഈശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന പേരുകളാണ്. നീലേശ്വർ, മഞ്ചേശ്വർ. ഈശ്വരനെ ഓർമ്മവരുന്നില്ലേ. ചില പേരുകളെ തൊടുവല്ലാത്ത അനുഭൂതി അവ നമുക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യും.

തൃശ്ശിവപേരൂർ. ശിവനെതൊടുന്നില്ലേ നാം. കണ്ണൂർ, കണ്ണപുരം. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ ഓരോ നിമിഷവും ഓർക്കാതെ നമുക്ക് ജീവിക്കാനൊക്കുമോ! അതിനല്ലേ നമ്മൾ കണ്ണന്റെ ഊരും കണ്ണന്റെ പുരവും എന്ന് ചാർത്തി ചില സ്ഥലങ്ങളെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

റെയിൽവേ സ്റ്റേഷന്റെ പരിസരമോ ഭാവിയിൽ വനമോ, മരങ്ങളേയോ

കാണണമെങ്കിൽ തീവണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ പോകേണ്ടിവരുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്. ബാക്കിയുള്ള വനങ്ങളൊക്കെ റോഡിനും വീടുകൾക്കും വേണ്ടി നമ്മൾ വെട്ടിമാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ.

ചെറിയ ഒരു വനം തന്നെയാണ് റെയിൽവേസ്റ്റേഷനുകളുടെ പരിസരം. എത്ര എത്ര വൃക്ഷവൃദ്ധന്മാരാണ് വർഷങ്ങളായി അവിടെയുള്ളത്. അവയിൽ കെട്ടിപടരുന്ന വള്ളികൾ, അവയിൽ നിറച്ചും പൂക്കൾ, കായ്കൾ വൃക്ഷങ്ങളിലാണെങ്കിൽ എത്ര തരം പക്ഷികൾ. ദേശാടന പക്ഷികളുടെ അവസാന വാസസ്ഥലവും കൂടിയാണിന്ന് റെയിൽവെവനം. വൃക്ഷങ്ങളുടെ അടിയിലാണെങ്കിൽ ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എത്രയോ തരം ചെടികൾ. വള്ളികൾ, പുൽച്ചെടികൾ, ജീവികൾ ഇവയൊക്കെ ഇനിയുള്ള കാലം എവിടെയാ കാണുക. ഇവിടെയല്ലാതെ.

എന്നിട്ട് ചില കഷ്മലന്മാർ തങ്ങളുടെ തലയിൽ കാഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ വനത്തിലെ വൃക്ഷച്ചില്ലകൾ ആ പക്ഷികൾ സഹിതം നിർദ്ദയം വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ വല്ലാത്ത വേദന തോന്നാറുണ്ട്.

ട്രയിൻ ഒരു പാലം കടക്കുകയാണ്. വേഗം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രജകളെ സുരക്ഷിതമായി മറുകരയിലെത്തിക്കേണ്ടത് തന്റെ കടമയാണെന്നുള്ള ഒരു ത്വര ട്രയിനിനുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. പാളത്തിലൂടെ പോവുമ്പോൾ ഒരേ താളമാണ് ട്രയിനിന്. അന്നേരം എനിക്കോർമ്മവന്നത് പെരുമൺ പോലുള്ള ദുരന്തങ്ങളാണ്. അവിടെ അകാലങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോയ സ്വപ്നങ്ങൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ. കുറേപ്പേരെ രക്ഷിച്ച ഒരാൾ അവസാനമായി പൊക്കിയെടുത്തത് തന്റെ മകന്റെ ജഡമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെഞ്ച് തകർന്ന് ഒരച്ഛനെ ഞാനോർത്തു. പിന്നെ പുറക്കാട് അമ്പലത്തിലെ കുളത്തിൽ, ജലത്താൽ ആവാഹിക്കപ്പെട്ട് ഇല്ലാതായ, എന്റെ ''അറിയപ്പെടാത്തവർ'' എന്ന നോവലിലെ നാരായണവിനെ ഓർത്തു.

ട്രയിൻ യാത്ര തുടരുകയാണ്.

ട്രയിനിന്റെ ഉള്ളിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുക.

ചിലർക്ക് സീറ്റ് ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. സീറ്റുകിട്ടാത്തവർ അസൂയയോടെ അവരെ നോക്കുന്നു. ഇവർക്കെവിടാണാവോ ഇറങ്ങേണ്ടത്. അറിഞ്ഞാൽ ഒന്നിരിക്കാമായിരുന്നു. ചിലർ നാണം കെട്ട് അത് ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർമാത്രം മറുപടിപറയുന്നു. നീരസത്തോടെ, പിന്നെ അവർ സുഹൃത്തുക്കളാവുന്നു. ചിലർ പത്രം വായിക്കുന്നു. അടുത്തിരിക്കുന്നവർ എത്തിനോക്കി ചില വാർത്തകൾ വായിച്ചെടുക്കുന്നു. പത്രക്കാരൻ ദേഷ്യപ്പെട്ട് പത്രം താൻവായിച്ചോ എന്നുപറഞ്ഞ് അയാക്ക് കൊടുക്കുന്നു.

ട്രയിനിന്റെ ആട്ടമനുസരിച്ച് യാത്രക്കാരും ആടുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് ചായേ, ചായേ, കാപ്പി, വട എന്നീ വിളികളുമായി തിരക്കിനിടയിലൂടെ നുഴഞ്ഞുവന്ന് കച്ചവടം നടത്തുന്നു. അഭ്യാസികളെപ്പോലെ തട്ടവുമായി പോവുന്നു.

യാത്രക്കാരിൽ ചിലർ മേടിക്കുന്നു. എതിർവശത്തുള്ളവർ അത് നോക്കി ഉമിനീരിറക്കുന്നു.

എനിക്ക് വേറൊരാൾ തിന്നുന്നത് നോക്കാൻവയ്യ. വായിൽ വെള്ളം വരും. അതുകൊണ്ട് ഞാനാ ഭാഗത്തേക്കേ നോക്കാറില്ല.

ട്രയിനിൽ ഫ്രീയായി പുസ്തകം വായിക്കാൻ കിട്ടും. പത്തുരൂപക്ക് കഥ കൾ, ലേഖനങ്ങൾ, കവിതകൾ ചിലർ വാങ്ങുന്നുമുണ്ട്. പുസ്തകം നമ്മുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നാലെ ചിലർ വാങ്ങു എന്നത് എത്ര ശരി.

ചിലരുണ്ട് കിട്ടിയ സമയം കൊണ്ട് വായിച്ച് തിരികെ വെക്കും.

ഒരിടത്തരം കുടുംബത്തെ കണ്ടു. അതിൽ ഒരുത്തി ലക്ഷ്മി നായരുടെ പാചക ഗ്രന്ഥം "മാജിക് ഓവൻ എടുക്കുന്നതു കണ്ടു. വേറൊരു പുസ്തകവും ആർക്കും വേണ്ട.

ഒരു നവാഗത എഴുത്തുകാരൻ ഈയിടെ പറയുന്നത് കേട്ടു.

എന്റെ നോവൽ ആയിരം കോപ്പി ചിലവാക്കാൻ അഞ്ചുവർഷമെടുത്തു. അതിനൊരു റീപ്രിന്റ് എടുക്കാൻ പ്രസാധകൻ പിന്നെയും വർഷങ്ങളെടുത്തു. ലക്ഷ്മിനായരുടേ പാചകപുസ്തകം വർഷം മൂന്നും നാലും പതിപ്പുകളാണ് വിറ്റുപോവുന്നത്. അതിന് ഉടനടി റീ പ്രിന്റിംഗും വരുന്നുണ്ട്.

ക്രിയേറ്റിവിറ്റിക്ക് ഇവിടെ യാതൊരു വിലയുമില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞതൊക്കെ എത്ര ശരി. സാധാരണക്കാർക്ക് പോലും പാചകവിധിമതി.

ട്രയിനിൽ എന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു മുക്കുവ കുടുംബത്തെ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. നല്ല പെരുമാറ്റമാണവരുടേത്. അവർ എന്തോ മേടിച്ച് കഴിക്കുമ്പോൾ എന്റെ നേരേയും നീട്ടി. ഞാൻ വേണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് ശരിയല്ല. ഒരാളോടും നമ്മൾ ആവശ്യമില്ലാതെ ഏതുസാധനവും സ്വീകരിക്കരുത്. അതൊരു കടപ്പാ ടാവും. തിരിച്ച് ആകടം വീട്ടുന്നതുവരെ ഒരു വിങ്ങലായികിടക്കും. തിരിച്ച് കൊടുക്കുമ്പോൾ അതേ പടി തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പറ്റുമോ. ലേശം കൂടിയാലോ? അവൻ നമ്മളെപ്പോലെ അഭിമാനിയാണെങ്കിൽ അയാൾക്കൊരു വിങ്ങലായി മാറില്ലേ അത്.

മുക്കുവ കുടുംബത്തിൽ ഒരു പിഞ്ചുകുട്ടിയെ കണ്ടു. നല്ല ഓമനത്തമുള്ള കുട്ടി. അതിന്റെ കവിളിലും മൂക്കിന്റെ തുമ്പിലും വരെ അവർ കൺമഷിയുടെ കുത്തിട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് സന്തോഷം തോന്നി.

അന്നേരം എന്റെ ഒരു ബന്ധുവിന്റെ കുട്ടിയെ കണ്ടത് ഞാനോർത്തു.

ആ കുട്ടി യാതൊരലങ്കാരവുമില്ലാതെ കിടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഓർത്തു. അതിനൊരുപൊട്ട് തൊട്ടുകൂടെ. കണ്ണിലും കവിളിലും മൂക്കത്തും കൺമഷി തൊട്ടുകൂടെ. ഇപ്പോഴെ അതൊക്കെ ചെയ്യാനാകൂ. എന്തൊരു ഓമന ത്വമുണ്ടാവും.

ആ ബന്ധുവിന്റെ മുഖം കറുത്തു.

ഏയ് വേണ്ട. കൺമഷി വിഷമാണ്.

അപ്പൊ അത് ശരി. ഞാൻ അവരുടെ കുട്ടിക്ക് വിഷം കൊടുക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നല്ലേ അതിന്റെ അർത്ഥം. ഞാൻ മിണ്ടിയില്ല.

വേറൊരിക്കൽ ആ കുട്ടിയെ ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു മുഷിഞ്ഞ ഉടുപ്പും ഇട്ട് ജെട്ടിയുമില്ലാതെ വെറും തറയിൽ അവൻ കിടന്നുറുളുന്നു. ശരീരമാസകലം പൊടി. അന്നേരം ആ കുട്ടിക്ക് വിഷമേ കിട്ടുന്നില്ലേ?

മംഗലാപുരത്തെത്തുകയാണ് ട്രയിൻ. അവിടെ എത്തിയാൽ ഗോകു ദാസിനെ വിളിക്കണമെന്നാണ് നിർദ്ദേശം. ഗോകുലിനെ കണ്ടിട്ട് വർഷങ്ങളാ ഗോകുലിനെ അറിയില്ലേ. ഇദ്ദേഹം എഴുതിയ കൊങ്കണി പുസ്തകത്തിന് കേ സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഒരു കൊങ്ക സാഹിത്യകാരന് ആദ്യമായിട്ട് ഈ അവാർഡ് കിട്ടിയത് ഗോകുലിനാണ്താന

ഗോകുലിനെ ഞാൻ വിളിച്ചു. അഞ്ചുമിനിട്ടിനുള്ളിൽ ഗോകുൽ എത്ത അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ബുക്ക് ചെയ്ത ടാജ് മഹൽഹോട്ടലി മുറിയിലെത്തിച്ചു. തിരക്കുള്ളതിനാൽ പിറ്റേന്ന് രാവിലെ വരാമെന്ന് പറഞ്ഞ ഗോകുൽപോയി.

വെങ്കിട്ട രമണക്ഷേത്രം

മുറിയിൽ വെറുതെ സമയം കളയാൻ തോന്നിയില്ല. ഊണുസമയം മം ലാപുരത്തെ ചിലരെയെങ്കിലും കാണണം. ഞങ്ങൾ സ്ഥലത്തെ പ്രസിദ്ധമാ വെങ്കിട്ട രമണക്ഷേത്രം കാണാനിറങ്ങി.

റോഡിലൂടെ പോകുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകത കണ്ടു. നമ്മുടെ കൊങ്ക ഭാഷ ഒരു മറയുമില്ലാതെ സങ്കോചവുമില്ലാതെ വഴിയാത്രക്കാരും ഓട്ടോറിക ക്കാരും കടക്കാരും പറയുന്നു.

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ ഇങ്ങനെ തുറസ്സായി കൊങ്കണി പറയ നൊക്കുമോ. സംശയമാണ്. ഇവനാരെടാ? അന്യഗ്രഹ ജീവിയോ എന്നായിരിക്ക മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖത്തെ ഭാവം.

ക്ഷേത്രം നവീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഉള്ളിൽ പ്രവേശനം നിയന്ത്ര ച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പുറത്തുനിന്ന് ദേവനെ തൊഴുതു.

തിരിച്ച് ലോഡ്ജിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴാണ് ഒന്നറിയുന്നത്. തി ച്ചുപോകാൻ ഏതാ വഴി. ക്ഷേത്രത്തിൽ കണ്ട ഒരമ്മാവനോട് ചോദിച്ച കൊങ്കണിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചത്. അയാൾ ശ്രീനിവാസഷേ ണായിയായിരുന്നു. അയാൾ വഴിപറഞ്ഞു. പക്ഷേ പിന്നീടയാൾക്ക് തോന്ന ഇത് ശരിയാവില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഹോട്ടലിൽ കൊണ്ടുവിടാം. വരൂ.

അയാളുടെ പുറകെ നടന്നു.

ഷേണായിക്ക് കേരളവുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല. എറണാകുളത്ത് ഒ ക്കൽ എന്തിനോ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുമാത്രം

ഞങ്ങൾ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുനടന്നു.

"ഇവിടെ വളരെയേറെ ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാ സ്വാമിമാരുടേയും മഠ ളുണ്ട്. കാണാൻ സമയമെടുക്കും. ഇപ്പോൾ രാത്രിയായില്ലേ. നാളെവരൂ."

ഷേണായിയുടെ കൊങ്കണി ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി.

ഹോട്ടലിന്റെ മുന്നിൽവരെ അയാൾ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടാക്കി. അയാ മനസ്സിലും വാക്കിലും ഞങ്ങൾ നന്ദിപറഞ്ഞു.

ഹോട്ടലിലെത്തിയപ്പോഴാണറിയുന്നത്. ജയപ്രകാശ് കൂളൂർ ഏതോ ഒ മുറിയിൽ ഉണ്ടത്രേ. കുളൂറിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരള സാഹിത്യ അക്കാ മിയുടെ നാടക അവാർഡ് നേടിയ വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം.

കുളൂറിനെ മുറിയിൽചെന്നുപരിചയപ്പെട്ടു. കോഴിക്കോടൻ ചുവയുള്ള ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ. നമ്മുടെ ഓരോ നല്ല കാര്യത്തിനും "അതേയോ" "ങ്ഹാ" എന്നുള്ള അഭിനന്ദനങ്ങൾ കുളൂറിൽ നിന്നുമുണ്ടാവും.

അടുത്ത ദിവസമാണ് വട്ടമേശസംവാദം

വട്ടമേശസംവാദം 10-11-2011

പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഗോകുൽദാസ് രാവിലെ തന്നെ വണ്ടിയുമായി എത്തി. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സംവാദം നടക്കുന്ന ടി.വി. രമണപ്പൈ കൺവെൻഷൻ സെന്ററിലേക്ക് കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. ടി.വി. രമണപ്പൈ സെന്റർ കണ്ടിട്ട് ഞാൻ അതിശയിച്ചത് വാസ്തവം.

ഹൊ! എന്തൊരു ഗാംഭീര്യമുള്ള എടുപ്പാണിത്. ഇൻഫോസിസിന്റെ എല്ലാമായിരുന്ന ശ്രീ. ടി.വി. മോഹൻദാസ് പ്പൈ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ രമണപ്പൈയുടെ ഓർമ്മക്കായി കെട്ടിളയർത്തിയതാണ് ഈ കീർത്തി സ്തംഭം. ഉദാത്തം എന്നല്ലാതെന്തുപറയാൻ.

സംവാദത്തിന് വന്നവരെ സ്വീകരിക്കാൻ ഹാളിന്റെ മുന്നിലെ കൗണ്ടറിൽ സംവാദത്തിന്റെ സംരംഭകർ നിന്നിരുന്നു. കേരളം, കർണ്ണാടകം, ഗോവ, മഹാരാഷ്ട്ര എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരെ അവർ ഹൃദ്യമായി തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. നിങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് ഞങ്ങളിവിടെ നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നത്തക്കവിധത്തിലുള്ള സ്വീകരണം.

വട്ടമേശ സംവാദത്തിനുള്ള സംവിധാനം ഹാളിനുള്ളിൽ കണ്ടു.

അതിനുമുൻപ് മൂന്ന് പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രകാശനവും, ഒരു പുസ്തക പ്രദർശനത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനവും നടന്നു.

പത്ത്മണിക്കായിരുന്നു സംവാദം. ഉദ്ഘാടനം പ്രസിദ്ധകൊങ്കണി എഴുത്തുകാരനായ അഡ്വ. ഉദയ് ബെംബ്രെ ആയിരുന്നു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം സംവാദത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കാര്യകാരണ സഹിതം പറയുന്നതുപോലെ എനിക്ക് തോന്നി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ചിലവാക്കുകൾ അല്ലാതെ വേറൊന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അതാണ് തോന്നി എന്നു പറഞ്ഞത്.

സംവാദം തുടങ്ങി

കൊങ്കണി വാമൊഴിയെപറ്റിയും വരമൊഴിയെപറ്റിയും ചർച്ചകൾ നടന്നു. പലയിടത്തും പലരീതിയിലാണ് കൊങ്കണി ഭാഷ പറയുന്നത്. ഏകീകൃത കൊങ്കണിയില്ല. അവരവരുടേതായ കൊങ്കണിയിൽ എഴുതുക മാത്രമേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നവർക്കുമുണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ. ഏതു ലിപിയിലാണ് തർജ്ജമനടത്തേണ്ടത്. റോമൻ, ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, അതോ കന്നടയോ? എവിടുത്തെ കൊങ്കണിയിലാണ് പരിഭാഷ ചെയ്യുക?

ദേവനാഗിരി ലിപിയാണ് കൊങ്കണി ഭാഷയുടേതെന്നും അതിലെഴുതുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നും പരാമർശമുണ്ടായി. ആർക്കും വായിക്കാൻ പറ്റും പക്ഷേ അന്നേരവുമുണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ. ദേവനാഗരി വായിക്കാൻ എത്ര പേർക്ക് പറ്റും. പഠിച്ചു വരേണ്ടേ?

കൊങ്കണി പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നിടത്തും പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വേണ്ടതുണ്ട്.

കൊങ്കണികൾക്ക് സ്വതേ വായനശീലമില്ല. കൊങ്കണി പറയുന്നതുപോലുമില്ല. ആ ഭാഷ അറിയില്ല എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ഒരു ഗമയായി കരുതുന്നവരുടെ ഒരു തലമുറയാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. അവരെ നമുക്ക് കൊങ്കണിയിൽ ആഭിമുഖ്യമുള്ളവരാക്കണം. അതിനുള്ള പ്രാരംഭ നടപടികൾ നാളെ മുതൽ തുടങ്ങുന്നതാണെന്ന് സംഘാടകർ അവകാശപ്പെട്ടു.

സെമിനാറുകൾ ഡയലോഗുകൾ, വിദഗ്ദരുടെ ക്ലാസ്സുകൾ, ചർച്ചകൾ, വർക്ക് ഷോപ്പുകൾ ഇവയിലൊക്കെ കുട്ടികളേയും കൂടി പങ്കെടുപ്പിച്ച് നടത്താൻ ഉദ്ദേശമുണ്ട് എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയോടെ സംവാദം തൽക്കാലം അവസാനിച്ചു.

ഉച്ചക്ക് ഒന്നാം തരം കൊങ്കണി ഭക്ഷണമായിരുന്നു. പായസം സഹിതം.

ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതോടെ ആളുകൾ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

കൊങ്കണി അറിയുന്ന മലയാളികളായ കുറേ സാഹിത്യകാരന്മാരെ പരിചയപ്പെട്ടത് ഒരു ഭാഗ്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.

പയ്യന്നൂർ രമേശ് പൈ

ഇപ്പോൾ കേരള കൊങ്കണി അക്കാദമിയുടെ ചെയർമാനാണ് അദ്ദേഹം. ഇപ്പോൾ ലേശം മേദസ്സ് കൂടിയോ എന്നൊരു സംശയം. അതുകൊണ്ടെന്താ ഒരു ഗാംഭീര്യമൊക്കെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ടത്തെ സൗഹൃദവും ബഹുമാനവും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അന്യോന്യം പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. സംസാരത്തിൽ മാന്യൻ. തുറന്നുപറച്ചിലാണ് പയ്യന്നൂരിന്റെ മുഖമുദ്ര.

ശിവരാജ്

കായം കുളത്തുകാരൻ. രണ്ട് ചെറുകഥാ സമാഹാരങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആളൊരു ഗൗരവക്കാരനാണെന്ന് തോന്നി. ശിവരാജ് ബാങ്ക് മാനേജരാണ് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ ഗൗരവത്തിന്റെ കാരണം മനസ്സിലായി. ഒരു ഓഫീസർക്ക് പിന്നെ ഗൗരവം ഇല്ലാതിരിക്കുമോ.

ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

പറവൂർകാരനായ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ കുറെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഒക്കെ ചിതല് പിടിച്ച് നശിക്കുന്നു എന്നുള്ള പരിവേദനമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്. ഇപ്പോൾ ഗോപുരനടയിൽ എന്ന നോവൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട.

ശിവാനന്ദഷേണായി

കോട്ടയംകാരൻ. നേരത്തെ തന്നെ ഷേണായിയെ എനിക്ക് പരിചയമുണ്ട്. രണ്ടുചെറുകഥാ സമാഹാരങ്ങൾ ഷേണായിയുടേതായി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഷേണായിയുടെ വർത്തമാനം ഒരു ചിന്തകന്റേതാണെന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

ആർ.എസ്. ഭാസ്കർ

മലയാളത്തിൽ നിന്ന് കൊങ്കണിയിലേക്ക് ബഷീറിന്റെ ഒരു നോവൽ തർജ്ജമ ചെയ്തതിന് കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹാളിന് പുറത്ത് നല്ലൊരു പുസ്തക പ്രദർശനം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും ഗോവാ കൊങ്കണി കൃതികളും കന്നട കൊങ്കണി കൃതികളും ആയിരുന്നു എന്നുമാത്രം. അതൊക്കെ പൊതിയാത്തേങ്ങയായിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നിയത്.

ഭക്ഷണ ശേഷവും സംവാദം തുടർന്നു അഞ്ചുമണിവരെ.

അവാർഡ്ദാനം രാത്രി ഏഴുമണി.

കൺവെൻഷൻ സെന്ററിലെ മറ്റൊരു ചടങ്ങായിരുന്നു വിമലാ. വി. പൈ കൊങ്കണി സാഹിത്യ പുരസ്കാര സമർപ്പണം.

ഗോവ നോവലെഴുത്തുകാരൻ ദാമോദർ മാജോക്കായിരുന്നു ഇക്കൊല്ലത്തെ പുരസ്കാരം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ''സുനാമി സൈമൺ'' എന്ന നോവലിനായിരുന്നു ഒരുലക്ഷം രൂപയുടെ സമ്മാനം.

എന്തൊരു ഗംഭീരമായിരുന്നു ഈ ചടങ്ങെന്നോ!

വിശിഷ്ട വ്യക്തികളൊക്കെ സ്റ്റേജിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്നു. മാജോയെ ആ പരിസരത്തെങ്ങും ഞാൻ കണ്ടില്ല.

അപ്പോഴാണ് ആ പ്രഖ്യാപനം.

ഇതാ അവാർഡ് ജേതാവ് ശ്രീ. ദാമോദർമാജോ അവർകൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ പത്നിസമേതനായി എഴുന്നള്ളുന്നു. ബഹുമാനസൂചകമായി എല്ലാവരും എഴുന്നേക്കുക.

സദസ്സ് ഒന്നടങ്കം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. ഇതാവരുന്നു ദാമോദർ മാജോയും പത്നിയും. നാദസ്വരം, ക്ലാർനെറ്റ്, അകമ്പടിയോടെ.

ശ്രീ മാജോ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ സ്റ്റേജിലേക്ക് കയറി. സ്റ്റേജിൽ കയറിയ അദ്ദേഹത്തെ വിശിഷ്ടാതിഥികൾ അലങ്കരിച്ച ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുത്തി. മുകളിൽ വെൺകൊറ്റക്കുട.

സന്തോഷം കൊണ്ടും കൃതജ്ഞതകൊണ്ടും മാജോ വീർപ്പുമുട്ടി. അഭിമാനത്തോടെ ലേശം ഗർവ്വോടെ മാജോയുടെ പത്നി ചടങ്ങുകൾ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കിയിരുന്നു.

പിന്നെ ആശംസകൾ.

250 നോവലുകളിൽ നിന്നുമാണ് സുനാമി സൈമൺ അവാർഡിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. സുനാമി കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മാജോ സുനാമിയെക്കുറിച്ചെഴുതിയത് ഒരത്ഭുതം തന്നെയാണ്. സുനാമിയെക്കുറിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന ആദ്യനോവലാണ് സുനാമി സൈമൺ.

പ്രശംസകൾ കൊണ്ട് മാജോ മൂടപ്പെട്ടു. ഇതിന്റെയൊക്കെ തലതൊട്ടപ്പനായ ശ്രീ. ടി.വി. മോഹൻദാസ് പൈ ഇംഗ്ലീഷിലാണ് സംസാരിച്ചത്. എന്തൊരുരൂപം. ഗംഭീരമായ ആകാരം. അതനുസരിച്ചുള്ള വാക്ധോരണി. എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ടി.വി. യുടെ പ്രസംഗമാണ്.

പണം സ്വരൂപിച്ച് വെയ്ക്കരുത്. അത് നല്ലതിന് വേണ്ടി സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിന് വേണ്ടി കൊങ്കണി ഭാഷയുടെ ഉയർച്ചക്ക് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണം. അതാണ് ടി.വി. രമണപ്പൈ ഫൗണ്ടേ

ഷന്റെ ആപ്തവാക്യം. സുമാർ 6 1/2 അടിപൊക്കമുണ്ടെന്ന് തോന്നി ടി.വി.ക്ക്. അത്രയ്ക്കും ഉയരവുമുണ്ട് ആ വാക്കുകൾക്കും.

ടി.വി.യുടെ അമ്മയായ വിമല വി. പ്പൈയുടെ പേരിലാണ് ഈ അവാർഡ്. അവർ സ്റ്റേജിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കാർണോത്തിമാതിരി.

എത്ര ഭാഗ്യം ചെയ്തവരാണ് അവർ. ഇത്രയും പ്രശസ്തനായ ഒരു പുത്രനെ ജന്മം നൽകിയില്ലേ അവർ. ആ അമ്മയെ ആദരിച്ചില്ലേ ആ മകൻ.

കൊങ്കണി പ്രതിഷ്ഠാന്റെ എല്ലാമായ ബസ്തി വാമന ഷേണായി ടി.വി.യെ ഈ ചെയ്തികൾ ഉദ്ധരിച്ച് പ്രശംസിച്ചു.

ടി.വി. തലകുനിച്ചിരുന്നതേയുള്ളു. ഒരു ലക്ഷം രൂപയും ശില്പവും ആയിരുന്നു പുരസ്കാരം.

സദസ്സ്

നിറഞ്ഞ സദസ്സായിരുന്നു ഈ ചടങ്ങിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്.

പുരുഷന്മാരേക്കാൾ സ്ത്രീകളായിരുന്നു കൂടുതലെന്ന് തോന്നി. അതും എന്ത് സുന്ദരികളായ വെളുത്ത നാരീജനങ്ങൾ. നല്ല ഒന്നാന്തരം പട്ടുസാരികളാണവർ ഉടുത്തിരിക്കുന്നത്. തീരെ ചെറുപ്പം കുട്ടികളാണ് ചുരിദാറും മറ്റും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ ഇവിടെ ചില മുതുക്കികൾ വരെ നെഞ്ചുംതള്ളി ചുരിദാറും ധരിച്ച് വരുന്നത് ഞാനോർത്തു.

എനിക്ക് സാരിഉടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെയാണ് ഇഷ്ടം. അതായിരിക്കും ഇങ്ങനെ തോന്നിയത്.

മംഗലാപുരത്ത് ചെറുപ്പകാലത്ത് ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. അന്നേരം ഒരമ്പലത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച. എന്റെ ഹൃദയം കുളിർപ്പിച്ചു ആ കാഴ്ച. അമ്പലം നിറച്ചും വിടർന്ന് നിൽക്കുന്ന കൊങ്കണിപ്പൂക്കൾ പോലെ സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ പലവിധ വർണ്ണങ്ങൾ. ചിലർ ദാവണിയാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചിലർ പാവാടയും ബ്ലൗസും ആ സൗന്ദര്യപൂരം കണ്ട് ഞാൻ എത്ര നേരമാണെന്നോ കുറ്റിപോലെ ആ അമ്പലനടയിൽ നിന്നത്. അവാർഡ് ദാനത്തിന് ശേഷം ഒരു കൊങ്കണി നാടകം കണ്ടു. വലിയ മെച്ചമുള്ളതായി എനിക്ക് തോന്നിയില്ല.

രാത്രിയിലത്തെ ഭക്ഷണവും നന്നായിരുന്നു.

പിറ്റേന്നായിരുന്നു ശ്രീ. ടി.വി. രമണപൈ ആന്റ് ശ്രീമതി. ടി.വി. വിമലാപൈ ഹോസ്റ്റൽ ഉദ്ഘാടനം. മംഗലാപുരത്ത് നിന്നും ആറ് കിലോമീറ്റർ അകലെ ശക്തിനഗറിലായിരുന്നു ഹോസ്റ്റൽ. ഒരു വലിയ കുന്ന് നിരത്തി വളരെ കുറഞ്ഞ കാലം കൊണ്ട് പണിത ഹോസ്റ്റലും ലൈബ്രറിയും. ഒരു രമ്യ ഹർമ്മ്യം തന്നെയാണ് ഈ ഹോസ്റ്റൽ.

ശ്രീ. ടി.വി. മോഹൻദാസ് പൈയുടെ സന്തത സഹചാരിയായ രാമദാസ് കമ്മത്തിന്റെ അക്ഷീണ പ്രയത്നം കൊണ്ടാണ് ഇത് ഇത്ര പെട്ടെന്ന് വളരെ മനോഹരമായി പണിതതെന്ന് പറയുന്നത്കേട്ടു.

ഹോസ്റ്റലിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 11 am 11.11.2011 എന്ന ഒരു കൗതുകകരമായ

സമയത്തായിരുന്നു. ഉദ്ഘാടകനെ സമ്മേളനപ്പന്തലിൽ വാദ്യമേളങ്ങളോടെ സ്വീകരിച്ചു. വന്നവരെല്ലാം ശ്രീ. ടി.വി. മോഹൻദാസ് പൈയെ ഈ സംഭാവന നടത്തിയതിൽ വാനോളം പുകഴ്ത്തി. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഉത്തേജകമായി ശ്രീമതി വിമലാപൈയും സ്റ്റേജിലിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ടി.വി. പ്രസംഗിച്ചത് കൊങ്കണിയിലായിരുന്നു. നല്ല ഒന്നാന്തരം കൊങ്കണിയിൽ.

സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞുള്ള ഉച്ചഭക്ഷണവും ഒന്നാംതരമായിരുന്നു. പത്രോടയും വഴുതനങ്ങബജ്ജിയും സ്പെഷ്യലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഹോസ്റ്റൽ ഞങ്ങൾ കയറികണ്ടു.

മനോഹരമായിരുന്നു. നല്ല ഒരു ലൈബ്രറി. ഗോവയിലെ പഴയ പള്ളികളുടേയും കുലദേവത ദേവസ്ഥാനങ്ങളുടേയും ഒരു ചിത്രശേഖരം ആ മുറിക്ക് വല്ലാത്ത ഗാംഭീര്യം കൂട്ടിയതായി എനിക്ക് തോന്നി.

കുട്ടികൾക്ക് താമസിക്കാൻ നല്ല മുറികൾ, പാചകശാല. ഒരു മുറി ഹാൾ ഓഫ് ഫെയിം ആയി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊങ്കണി സാഹിത്യകാരന്മാർ സാംസ്കാരികനായകർ, ഗോവാ വിവേചന മുന്നണിയിലെ യോദ്ധാക്കൾ ഇവരുടെയൊക്കെ ഫോട്ടോകൾ ഭിത്തിയിൽ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ പ്രൊഫസർ റാവുവിന്റെയും, പി.ജി. കമ്മത്തിന്റെയും ഫോട്ടോകളും ഞാനിവിടെ കണ്ടു.

കലാപരിപാടികളൊന്നും എനിയ്ക്കത്രക്കങ്ങ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കൊങ്കണിയെക്കുറിച്ചും, നമ്മുടെ സംസ്കൃതിയെക്കുറിച്ചും പാടിയ രണ്ടു ഗാനങ്ങൾ എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു.

ഞങ്ങൾ വീര കൊങ്കണികളാണെന്നും, ഞങ്ങടെ ഭാഷ ഗോഡി, ഗോഡി കൊങ്കണിയാണെന്നും ഉള്ള ഗാനങ്ങൾ കേട്ട് കൊങ്കണി ആയതിൽ ഞാനഭിമാനം കൊണ്ടു.

മഞ്ചേശ്വരത്തേക്ക് 3 Pm 11 -11-2011

ഉച്ചക്ക് ശേഷം റൂമിൽ വെറുതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തോന്നി ഒന്ന് മഞ്ചേശ്വരദേവസ്ഥാനത്തേക്ക് പോയാലോ എന്ന്. കൊങ്കണികളുടെ ഒരു പഴയ ക്ഷേത്രമല്ലേ. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം അവിടെ പോയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ പഴയതുപോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു മഞ്ചേശ്വരം ക്ഷേത്രവും പരിസരവും.

അമ്പലത്തിന്റെ മുൻവശം ആകെ വൃത്തികേടായി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ചപ്പുചവറുകൾ കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ കടകൾ. പാവപ്പെട്ടവരായ കച്ചവടക്കാർ.

പുതിയഒരു താമസസ്ഥലം വൃത്തിയുള്ളതായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് മാത്രമാണ് എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു കാര്യം.

പരിസരം വൃത്തിയാക്കാനുള്ള സന്മനസ്സ് ആർക്കുമില്ലെങ്കിലും, തലേന്നത്തെ കാർത്തിക പൗർണ്ണമിയിൽ കത്തിച്ച പടക്കത്തിന്റെ അവശിഷ്ടം കുന്നായി അവിടെ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു.

വൈകുന്നേരം ഉള്ള പാസഞ്ചറിൽ ഞങ്ങൾ തിരിച്ച് മംഗലാപുരത്തേക്ക്

തന്നെപോയി. പിറ്റേന്നുള്ള ഏറനാട് എക്സ്പ്രസ്സിൽ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പോരുമ്പോൾ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു വിങ്ങൽ. രണ്ടു ദിവസം ഇത്രയും പെട്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞുവോ എന്നുള്ള ചിന്ത വല്ലാതെ അലട്ടി എന്നെ. ഇതിനൊന്നും വരാതെ മടിപിടിച്ച് വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യം എനിക്ക് ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല.

ഇതിന് വളം നൽകിയ പയ്യന്നൂരിനും ആനന്ദ് കമ്മത്തിനും ഗോകുലിനും വിശ്വകൊങ്കണി പ്രതിഷ്ഠാൻ പ്രവർത്തകർക്കും നന്ദിയും കൃതജ്ഞതയും മനസ്സിൽ ഏറെതോന്നി.

ഒരാശങ്കമാത്രം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇത്രയും വലിയ ഒരു സ്ഥാപനം അതിന്റെ ഭാവി? ഇന്ന് ഇത് വൃത്തിയും വെടിപ്പുമുള്ള സുന്ദരമായ ഒരിടം. എന്നും ഇങ്ങനെതന്നെ നിലനിൽക്കുമെന്ന് അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ നടക്കുമോ? എന്നും അതേപടി നിലനിൽക്കുമോ? ആശങ്കയുണ്ട്.

നമ്മുടെ മിക്ക ഹിന്ദുസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ഗതി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയും വലിയ ഘോഷത്തോടെ ഉദ്ഘാടനവും ചെയ്യും. തീർന്നു.

പിന്നെ അവഗണനയും ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയും കൊണ്ട് ആർക്കും വേണ്ടാതെ നശിക്കും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ

ഇതിനും ഇത്തരം ഗതി വരുത്തരുതേ എന്നുമാത്രമായിരുന്നു, തിരിച്ചുവരുമ്പോഴുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

आरोग्य पंक्ति

മുറിവ് - പ്രഥമ ശുശ്രൂഷ

ഡോ. ജി.ആർ. ജയകുമാർ

അടുക്കളയിൽ നിന്ന് കത്തികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ മുറികൾ, കുട്ടികൾ കളിക്കുന്നതിനിടെ വീണ് തൊലി ഉരഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ പോറലുകൾ എന്നിവ സർവ്വസാധാരണം. ഈ അവസരത്തിൽ നൽകേണ്ട പ്രഥമ ശുശ്രൂഷ എന്തെല്ലാമെന്ന് നോക്കാം.

1. മുറിവ് വൃത്തിയായി കഴുകുക :

ശുദ്ധജലവും സോപ്പും ഉപയോഗിക്കുക. പൊടി, മണ്ണ് എന്നിവ പുരണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കഴുകി മാറ്റേണ്ടതാണ്. മുറിവിന് ചുറ്റും നല്ലവണ്ണം സോപ്പ് പുരട്ടാവുന്നതാണ്.

2. മുറിവിൽ നിന്ന് തുടർച്ചയായി രക്തസ്രാവം ഉണ്ടെങ്കിൽ വൃത്തിയുള്ള ടവ്വൽ അല്ലെങ്കിൽ ബാൻഡേജ് വെച്ച് 10 മിനിട്ട് അമർത്തി പിടിക്കുക. കാലിലോ, കൈയ്യിലോ ആണ് മുറിവെങ്കിൽ ആ ഭാഗം ഉയർത്തിവെക്കാവുന്നതാണ്.

3. ആന്റി ബയോട്ടിക്ക് ഓയിന്റ്മെന്റ് പുരട്ടുക :

മുറിവ് വൃത്തിയാക്കിയ ശേഷം നിയോസ്പോറിൻ, ബിറ്റാഡിൻ തുടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും ഓയിന്റ്മെന്റ് വളരെ കുറഞ്ഞ അളവിൽ പുരട്ടുക.

4. മുറിവ് കെട്ടുക :

അല്പം വലിയ മുറിവാണെങ്കിൽ ബാൻഡേജ് ചെയ്യുക. മുറിവ് കെട്ടുന്നതിന് സ്റ്റെറിലൈസ് ചെയ്ത GAUZE അല്ലെങ്കിൽ PAD ആണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. വളരെ ചെറിയ പൊട്ടൽ ആണെങ്കിൽ BAND AID ഒട്ടിക്കുക. കുറച്ചുകൂടി വലിയ മുറിവാണെങ്കിൽ G-Dress എന്ന പേരിലുള്ള ഒട്ടിക്കാവുന്ന ഡ്രസ്സിങ്ങ് പാഡുകൾ വിവിധ അളവുകളിൽ ലഭ്യമാണ്. സ്റ്റിക്കർ ഒട്ടിക്കുന്ന പോലെ ലളിതമായി ഇവ ഒട്ടിക്കാവുന്നതാണ്. സ്റ്റെറിലൈസ് ചെയ്ത GAUZE, PAD എന്നിവ ആശുപത്രികളോടനുബന്ധിച്ചുള്ള PHARMACY കളിൽ ലഭ്യമാണ്. ഇവ മുറിവിൽ വെച്ച ശേഷമാണ് ബാൻഡേജ് ചെയ്യേണ്ടത്.

പഴകിയ വൃത്തിയില്ലാത്ത തുണി ഉപയോഗിച്ച് ഒരിക്കലും മുറിവ് കെട്ടരുത്. അത് പഴുപ്പിന് കാരണമാകും.

5. മുറിവ് ദിവസവും മാറ്റി കെട്ടേണ്ടതാണ്. ഇതിന് പുറമെ ബാൻഡേജ് ചെയ്ത ഭാഗം നനഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉടൻ മാറ്റി, പുതുതായി മറ്റൊരു ഡ്രസ്സിങ്ങ് വെക്കുക.

6. ടെറ്റനസിനെതിരെ ഇഞ്ചക്ഷൻ

ആഴത്തിലുള്ള മുറിവ്, ചെളി, മണ്ണ് എന്നിവ പുരണ്ട മുറിവാണെങ്കിൽ തീർച്ച

യായും ടെറ്റനസിനെതിരെയുള്ള ഇഞ്ചക്ഷൻ ആവശ്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വീണ്ടും ആവശ്യമില്ല.
ടെറ്റനസിനെതിരെ മൂന്ന് ഇഞ്ചക്ഷനാണ് ആവശ്യമുള്ളത്. ആദ്യ ഇഞ്ചക്ഷനു ശേഷം ആറ് ആഴ്ച കഴിഞ്ഞ് , പിന്നെ 6 മാസം കഴിഞ്ഞ് – അങ്ങനെ മൊത്തം മൂന്ന് ഇഞ്ചക്ഷനുകൾ. പിന്നീട് 10 വർഷത്തിന് ശേഷം ഒരു ബ്രൂസ്റ്റർ ഡോസ്.

മുറിവ് തുന്നേണ്ടത് എപ്പോഴാണ്.?
ചെറിയ തോതിലുള്ള തൊലി ഉരിയൽ, മുറിവ് എന്നിവ തുന്നേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആഴത്തിലുള്ള മുറിവ്, ഇരുവശവും അകന്ന് വലിയ വിടവ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (ഏകദേശം രണ്ട് സെന്റീമീറ്ററിൽ കൂടുതൽ നീളത്തിലുള്ള മുറിവുകൾ) തുന്നേണ്ടതാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ തൊട്ടടുത്ത ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടറെ കാണുക.
മുറിവ് പറ്റി ആറുമണിക്കൂറിനുള്ളിലാണ് തുന്നലിടേണ്ടത്. (PRIMARY SUTURING) അതിൽ കൂടുതൽ സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മുറിവിൽ പഴുപ്പ് വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതിനാൽ വെറുതെ ഡ്രസ്സിങ്ങ് ചെയ്ത് രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തിന് ശേഷം പഴുപ്പ് ഇല്ല എന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തിയ ശേഷം മാത്രമേ തുന്നലിടാൻ പാടുകയുള്ളു. (DELAYED PRIMARY SUTURING)
പഴുപ്പ് ബാധിച്ച മുറിവുകൾ തയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. പഴുപ്പ് പൂർണ്ണമായി ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കിയ ശേഷം (ഏകദേശം ഒന്നോ രണ്ടോ ആഴ്ച കഴിഞ്ഞ്) തുന്നലിടാവുന്നതാണ്. (SECONDARY SUTURING)
മുറിവ് പറ്റിയ ഉടനെ തുന്നലിട്ടാൽ ഉണങ്ങിയ ശേഷം കല തീരെ ചെറുതായിരിക്കും. അതേ സമയം എത്രയും താമസിച്ചാണോ തുന്നലിടുന്നത്, കല അത്രയും വലുതായിരിക്കും. മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന മുറിവുകളിൽ ഇത് വളരെ പ്രധാനമാണ്.
ഓരോ ദിവസവും ഡ്രസ്സിങ്ങ് മാറ്റുന്ന അവസരത്തിൽ പഴുപ്പ് ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നോക്കുക. പഴുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ മുറിവിന് ചുറ്റും ചുവന്ന നിറവും വീക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കും. പുറമെ വേദന കൂടുകയും ചെയ്യും. പഴുപ്പ് ബാധിച്ചെന്ന് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ ഡോക്ടറെ കാണിച്ച് പഴുപ്പിനെതിരെ തക്കതായ ആന്റിബയോട്ടിക്ക് മരുന്ന് കഴിക്കുക. വളരെ ചെറിയ മുറിവുകൾക്ക് ആന്റിബയോട്ടിക്ക് മരുന്നുകൾ ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ ആഴത്തിലുള്ള പൊടി, മണ്ണ് എന്നിവ കലർന്ന മുറിവുകളാണെങ്കിൽ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള ആന്റിബയോട്ടിക്ക് മരുന്നുകൾ കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

മുറിവിന് വൈദ്യ സഹായം തേടേണ്ട അവസരങ്ങൾ:
1. തുടർച്ചയായുള്ള രക്തപ്രവാഹം :
അരമണിക്കൂറിന് ശേഷവും മുറിവിൽ നിന്ന് രക്തം പ്രവഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉടൻ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

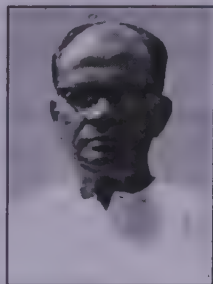
2. ആഴത്തിലും, നീളത്തിലും വിണ്ടുകീറിയ മുറിവുകൾ. ഇവക്ക് തുന്നൽ ആവശ്യമായിരിക്കും.
3. രക്തക്കുഴൽ, ഞരമ്പ്, മസിൽ എന്നിവക്ക് മുറിവേറ്റിട്ടുണ്ടെന്ന് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ.
4. മുഖം, തല എന്നിവിടങ്ങളിലെ വലിയ മുറിവുകൾ ഉള്ളതിനാൽ വിധഗ്ദ്ധ ഡോക്ടറെ കാണിച്ച് പാടുകൾ വീഴാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത വിധം മുറിവ് പ്രത്യേകതരം നൂലുപയോഗിച്ച് തുന്നേണ്ടതാണ്.
5. മുറിവിനകത്ത് മണ്ണ്, പൊടി, ഗ്ലാസ് കഷണം തുടങ്ങിയവയുണ്ടെന്ന് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ.
6. മുറിവിനോടനുബന്ധിച്ച് എല്ലിന് ഒടിവ് ഉണ്ടെന്ന് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ.
7. രക്തം കട്ട പിടിക്കാത്ത അസുഖമുള്ളവരും (HAEMO PHILIA) പ്രമേഹ രോഗമുള്ളവരും മുറിവുണ്ടാക്കുമ്പോൾ നിർബന്ധമായും ഡോക്ടറെ കാണേണ്ടതാണ്.

മുറിവിനെ സംബന്ധിച്ച് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തത് എന്തെല്ലാം?

1. മുറിവിൽ പഴകിയ തുണി, തേൻ, പഞ്ചസാര, കാപ്പിപ്പൊടി എന്നിവയൊന്നും വെച്ച് കെട്ടരുത്. ഇത് അണുബാധക്കും പഴുപ്പിനും കാരണമായേക്കും.
2. വലിയ മുറിവുകൾ തുറന്നിടരുത്. അത് ഈച്ച വന്നിരിക്കാനും പഴുപ്പിനും കാരണമാകും.
3. കെട്ടിയ മുറിവ് അടുത്ത ഡ്രസ്സിങ്ങിന് മുമ്പ് നനക്കരുത്. അഥവ നനഞ്ഞാൽ, വീണ്ടും ഡ്രസ്സിങ്ങ് മാറ്റി പുതിയത് വെക്കുക.
4. രക്തസ്രാവം നിറുത്താനായി മുറിവിന് മുകളിൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ, കൂടുതൽ സമയം തുണി, ചരട് എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് കെട്ടരുത്. അഥവാ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉടൻ വൈദ്യസഹായം തേടുക. അല്ലെങ്കിൽ കെട്ട് ലൂസാക്കുക. കൂടുതൽ സമയം കെട്ടുന്നത് മുറിവിന് ചുറ്റുമുള്ള ഭാഗത്തെ രക്തയോട്ടം നിലക്കുന്നതിനും ആ ഭാഗം നിർജ്ജീവമാകാനും കാരണമാകുന്നു.
5. ആന്റിബയോട്ടിക്കുകൾ സ്വയം ഉപയോഗിക്കരുത്. ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക.

മുറിവുകൾ നിസ്സാരമായേക്കാം. പക്ഷെ അത് തികഞ്ഞ ഗൗരവത്തോടെ തന്നെ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രമേഹം തുടങ്ങിയ രോഗമുള്ളവർ യഥാസമയം ചികിൽസ തേടിയില്ലെങ്കിൽ മുറിവേറ്റ ഭാഗം പഴുപ്പ് ബാധിച്ച് നീണ്ട ആശുപത്രിവാസത്തിനും പണച്ചെലവിനും കാരണമാകാറുണ്ട്. തുടർന്ന് മുറിവേറ്റ ഭാഗം തന്നെ മുറിച്ച് കളയേണ്ട അവസ്ഥയും അസാധാരണമല്ലാതെ കാണാറുണ്ട്.

AMGELO RAGHURAM - SANGEETHA PRIYA PAR EXCELLENCE

Strange but true, two SGS Sabhas, based in Chennai and Calicut, have the same vision and mission of serving Saraswath communities at large.

Comparison does not stop with the above. The pattern of growth of both had a firm-mooring in Sangeetham. There was a fatherly figure, instrumental in the rapid growth of these "siblings". He is none other than Amgelo RAGHURAM, to the oldtimers of this part of Kerala and Karnataka. To Chennaiites, he is revered PARABMAM (from octogenarians down to teenagers). He was not much "visible" in public functions but widely "heard of" as J.S. Prabhu. He was widely acclaimed for his pioneering, innovative social activity. Sources close to him add that he was "miserly" in words but very generous in helping the needy, a no-nonsense man with a quiet efficiency. His schemes were well-planed and executed with meticulous care, accountability and transparency. Saraswath community honoured him, in 1974, with honorific "SARASWATHA RATHNA", in recognition of his selfless and long services to the community at large.

Sri. Janardhan Srinivasa Prabhu was born on 14th July 1912, in Mangalore, his mother's native place. His father, Sri. S.J. Prabhu belonged to Tellichery, with his Tharwaad, adjacent to Lakshmi Narasimha Temple. Sri. J.S. Prabhu is connected to Swargamadom family of Calicut, through his paternal grand mother (Thulashi mai).

He had his schooling in Calicut and Cochin with his early colle-

giate education in Mangalore. He graduated in Bsc (Botany) Presidency College Madras (Now Chennai). Well-laid garden at Sabha bagged several prizes, instituted by Horticultural So Chennai. Perhaps, this is a standing monument to this "Greer gered" Botanist-turned - Horticulturist. Thoughtfully, there is a ery for the propagation of plants too.

Soon after graduation, he joined Parry and Company Ltd covenanted officer (an exclusive preserve of Englishmen tl Hence, some of his close relatives and intimate friends addre him jocularly as "SAAIBE". He headed some of the branches of and Co. Ltd., in Calicut, Cochin, Palgat etc. He retired as Joint aging Director of EID-Parry group of Companies.

On promotion he shifted his base to Madras in 1947. Ma Calicut's loss is Madras's gain. This was not entirely true. Sri Prabhu kept his ties with Calicut and Tellichery in tact. So, fo convenience of his friends and relatives he conducted the mar of this elder daughter in his "Renovated" Tharwaad - rather th Madras in 1957.

Better opportunity, to show his love for Calicut, came h when a highly motivated and committed group of stalwarts Sarvotham Mallya, S. Rajagopal Rao and a few others showed keen interest to establish a GSB Sabha in Calicut, in 1974. This at a time when SGS Sabha Madras (which was nurtured by Prabhu for nearly a dozen years by then) had become an em role-model for other charitable organizations. Proximity to Am Raghuram gave a jump-start for SGS Sabha Calicut. Thanks t initial advantage, by way of dissemination of management expe of J.S. Prabhu as its mentor, SGS Sabha Calicut could grow much faster pace than its elder sister organization. In recogniti his valuable guidance, SGS Sabha Calicut honoured him by enr him as a Honorary member. He continued as such till his dea 2000. Now that the SGS Sabha Chennai unveiled the portra

J.S. Prabhu (his birth centenary falls on 14th July 2012) at its centenary celebrations (spread over the entire year) on 4 th February 2012.

In the fitness of things, SGS Sabha Chennai has programmed to hold a concert by Pandit Upendra Bhat, on 15th July 2012 (Sunday). Incidentally Pandit Upendra Bhat is a disciple of late Pandit Bhimsen Joshi, Bharath Rathna awardee and a close friend of Late Sri. J.S. Prabhu.

The above is a fitting tribute to Sri. J.S. Prabhu, who promoted Hindustani classical music in Chennai, considered as an impregnable bastion of Carnatic music.

Our Pranams to this legend, late Sri. J.S. Prabhu who was instrumental in the fast growth of our SGS Sabha Calicut along with our elder-sister institution in Chennai. Our heart felt greetings to SGS Sabha Chennai.

വൈഷ്ണവ് രത്ന് - ജി. എസ്. ബി. മാസിക ഒരുക്കുന്ന
അഖിലേന്ത്യ വൈവാഹിക ജാതക സംഗമം

2012 ജൂൺ 24 ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 10 മണി മുതൽ 5മണി വരെ

ടി.ഡി. ഗേൾസ് എൽ.പി. സ്കൂൾ
നോർത്ത് ചെർളായി, കൊച്ചി - 2

സ്വസമുദായത്തിലെ വിവാഹ പ്രായമെത്തിയ യുവതീയുവാക്കളെയും രക്ഷിതാക്കളെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഏറ്റവും സൗകര്യപ്രദമായും സുതാര്യമായും നടത്തുന്ന ഈ സംഗമത്തിൽ അനുയോജ്യമായ ആലോചനകൾ അതിവേഗം കൈമാറുവാനും പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുവാനും വഴിയൊരുക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു അസുലഭ അവസരം.

രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസായ 250/- രൂപ, എറണാകുളത്ത് മാറാവുന്ന ഡി.ഡി. ആയി ഒരു ജാതകത്തിനോടൊപ്പം 2012 ജൂൺ 20 നു മുമ്പായി വൈഷ്ണവ് രത്ന് ഓഫീസിൽ കിട്ടിയിരിക്കണം.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് :
വൈഷ്ണവ് രത്ന്
ടി.ഡി. സന്നിധി റോഡ്, കാരണക്കോടം, പാലാരിവട്ടം പി.ഒ., ബോക്സ് : 2261,
കൊച്ചി : 682 025, ഫോൺ : 0484-2341568, 9847041568

NB : ജാതകപ്പൊരുത്തം നോക്കുവാനുള്ള ജ്യോതിഷന്മാരും സംഗമത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതായിരിക്കും

खबर आनी घडणूक

पत्तो बदलप

- **Shri. K. VITTALDAS MALLYA**
  Flat No : 601
  Jasmine Residency Park
  C.G. Kamath Road, Karangalpadi
  MANGALURU - 575 003

- **Shri. S. SUBRAMANIA SHENOY**
  Flat No : 303, A Wing
  Oakwood Apartments
  Viman Nagar
  PUNE - 411 014
  Ph: 07387094337, 09158898337

- **Dr. S. RAGHUVEER PRABHU**
  Flat No : 810, Sunny Palace
  Changampuzha Sadanam Lane
  Edappali, KOCHI - 682 028

- **Shri. V. JAGANNATH BHAT**
  CC-8/936, Shanthi Nagar Road,
  Koovappadam, KOCHI - 682 002

- **Shri. K. KAMALAKSH NAIK**
  F No B 1002, Amoda Valmark
  Dodda Kammanahalli
  Bannerghatta Road,
  BENGALURU - 560083

ब्रह्मोपदेशम

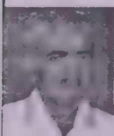
The Brahmopadesham ceremony of Chi: RAYAN, Son of Smt. Namitha and Shri. Vivek S.Hegde, Mumbai and Grand son of Smt. Shyamala and Shri. H. Vinod Nayak, Pune was performed on Monday, 28th May 2012 at Shree Guru Ganesh Prasad, Sion, Mumbai.

The Brahmopadesham ceremony of Chi: OMKAR, Son of Smt. Geetha and Shri. H. Ramachandra Pai, Calicut was performed on Thursday, 31st May 2012 at Shree Mahalasa Saunsthan, Mardol, Goa.

जनन

Dr. VIDYA, wife of Dr. S. Raghuveer Prabhu, Kochi, son of Smt. Ashalatha and Dr. R.S. Prabhu, Calicut gave birth to a female child on 11th April 2012. The Child has been named "GITANJALI".

देहांत

Dr.U. GADHADAR NAYAK (67) passed away on 2nd May 2012. He is survived by his wife, Smt. Shobha G. Nayak, son Shri. G. Srikanth Nayak, daughter, Smt. Srikala D. Adige, daughter-in-iaw, Smt. Shwetha S. Nayak and son-in-law, Shri. Deepak Mohandas Adige (Mumbai).

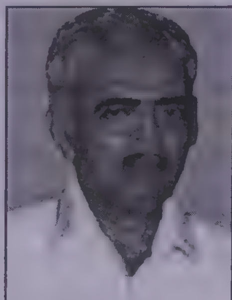
NOTICE

Students of the S.G.S. Sabha family who have secured first class and above in S.S.L.C., Plus Two, Degree, Post Graduation and other courses may send the photocopy of their marklist along with a photo to the following address. Name of the parent should be mentioned. They will be honoured with medals and certificates during the Vijayadasami Celebration. Endowment prize will also be given to the qualified students.

Dr. U.G. Nayak: A Tribute

K.B. Govinda Rao

"Every breath of life is a breath too of death," said Maharshi Sri Aurobindo. So, death is an inescapable and inevitable reality of life that no one can challenge. At the same time, death has ever been a cause of sorrow even to those great men who could transcend the limitations of the phenomenal world and scale lofty heights in the spiritual realm. Hence we find Swami Vivekananda admonishing Premadadas Mitra, at Benaras, when the latter rebuked the Swamiji, seeing him openly weeping upon receiving the news of the demise of a loved one, saying that it was unbecoming of a monk to indulge in human grief. "What do you mean? By becoming a monk, have I become devoid of feeling? A true sanyasi's heart is more tender and affectionate than that of an ordinary man. We are, after all, human. I do not accept that form of sanyasa which expects me to have a heart of stone." This was how the Swamiji thundered in response to Premadadas Mitra's words of rebuke. So what to speak of us ordinary mortals!

When I came to know that Dr. U.G. Nayak was hospitalized in a very critical condition following a road accident, I was beside myself. More than a friend, for me, he was like my younger brother with whom I could share my personal worries and problems. And his death has robed me of one of my closest friends, who was always a source of strength and solace to me.

A totally unassuming person, Dr. Nayak was humility personified so much so that nobody would even guess that he had authoritative knowledge about diverse subjects and had his own original opinion on such subjects.

For him, the pain and agony of his fellow beings was his own. So he not only did not care for his doctor's fee, but many a time could be seen spending from his own pocket to buy medicines for his poor patients. His approach to treatment was holistic. He was so humane

and considerate that he rightly came to be known as a "people's doctor." He was one who had imbibed the Hippocratic Oath, taken by physicians and other healthcare professionals swearing to practise medicine ethically, in its true spirit.

He was a member of the editorial board of the souvenir brought out in commemoration of the Chaturmasya Vritha of His Holiness Srimad Sudhindra Tirtha Swamiji of Shree Kashi Math Samsthan, Varanasi, held at Calicut in 1981. In spite of his busy official schedule, Dr. Nayak was so actively and deeply involved in the activities of the editorial board, and the indelible mark of his acumen and expertise was discernible in everything connected with the souvenir, including its cover design, selection of material, layout, editing and proof reading.

It was during 1982-83 I got yet another opportunity to get myself acquainted with Dr. Nayak's sterling qualities and his capacity for systematic work as a social activist, while he was a Governing Council member of the Samyuktha Gowd Saraswath Sabha, Calicut. He had a special knack of putting his ideas across and expressing his disagreement on subjects under discussion, without offending others or creating any ill-will. And once a decision was taken, he used to wholeheartedly cooperate with its implementation in a democratic spirit, irrespective of whether he was personally in favour of it or not. His death, no doubt, is a personal loss to me. But, for our Samaj also, his departure is an irreparable loss.

(Sri K.B. Govinda Rao is a Honorary Member of the Sabha)

SAMYUKTHA GOWD SARASWATH SABHA CALICUT

Applications invited for Educational Aid

Applications are invited from needy students belonging to the Sabha family for educational aid. The application should carry the following information:

1. Name of parent.
2. Name of the Institution and class in which the student is studying.
3. Marklist (Copy) of the last Annual Examination.

M/s. ACE GROUP will give through the Sabha a sum of Rs. 1000 each to the five Gowd Saraswath / Saraswath students from outside Calicut, who are not S.G.S. Sabha's family members.

The application should reach the following address on or before July 31, 2012.

U. Gokuldas Maller
Secretary, S.G.S. Sabha
Mahadev Trading Company, 13/914, BIG BAZAAR
KOZHIKODE - 673 001

പുണ്യ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര

ഹരിദ്വാർ, ഋഷികേശ്, ബദരിനാഥ്, കേദാർനാഥ്,
ഗംഗോത്രി, യമുനോത്രി
എന്നീ പുണ്യ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക്
പതിനാറ് ദിവസങ്ങളിലേക്കുള്ള ഒരു തീർത്ഥയാത്രാ പരിപാടി
2012 ആഗസ്റ്റ് മാസാവസാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു.

പങ്കെടുക്കുവാൻ താൽപര്യമുള്ളവർ ജൂൺ 30ന് മുമ്പ് ബന്ധപ്പെടുക.

ജി. വാമൻ ഭട്ട്

ഫോൺ : 9633746263

खास दीस

2012 JUNE

1	Friday	: Bhagavatha Vaishnava Ekadashi
4	Monday	: Savithri Pournami, Vada Savithri Vratham
7	Thursday	: Sankashta Chathurthi, Chandrodayam at 9.54 pm
14	Thursday	: Mithuna Samkramanam
15	Friday	: Ekadashi
19	Tuesday	: Amavasi, Jeshta Maasavasaanam
20	Wednesday	: Aashada Maasaarambham
24	Sunday	: Panchami Naagabhisheka Pooja
30	Saturday	: **AASHADA EKADASHI** AKHANDA BHAJAN at Shree Panduranga Mandir from 7.00 am to 10.00 pm, Madhyana Pooja at 1.00 pm Prasada Distribution at 1.30 pm and 8.30 pm.

2012 JULY

3	Tuesday	: Guru Pournami
6	Friday	: Sankashta Chathurthi, Chandrodayam at 9.18 pm
14	Saturday	: Ekadashi
16	Monday	: Karkadaka Samkramanam, Utharayana Avasaanam
17	Tuesday	: Dakshinayana Aarambham
19	Thursday	: Amavasi, Aashada Maasa - Greeshma Rithu Aarambham
20	Friday	: Shravana Maasa - Varsha Rithu Aarambham Choodi Pooja Praarambham

आभारः श्री पाण्डुरंगा ट्रस्ट्

Printed & Published by K. Surendra Rao, Sooraj Jewellers, Kamath Lane, Calicut-673 001
for Samyuktha Gowd Saraswath Sabha, Calicut, Ph: 2701420,
Editor: K. Surendra Rao (Editor responsible for selection of news under the PRB Act.)
Printed at Kamala Offset, Calicut.

R. No. 29569/79

SARASWATHVANI

Regd. No: KL / CT / 104 / 2012-2014
Date of Posting - 5th of Every month